

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND

JUBILEUMSNUMMER 2 • 2011

25 ÅR 1986 – 2011

**Les om Politiets
Pensjonistforbunds
tre ledere**

**Møt
Øystein Vetleseter
i Mosjøen
midt i Norge**

**25-årsberetning
for Politiets
Pensjonistforbund
1986-2011**

**Møt Reidar Tørmoen
- sprek 100-åring**

www.politipensjonisten.no

25 år og myndig – de gamle er fortsatt eldst

Kjell R. Bjerke

Den 7. januar i år ble vårt forbund 25 år. Min bestefar sa en gang at: «Det er bare konger og lopper som kan si vi om seg selv.»

Vi er ikke konger, men pensjonister. Noen vil kanskje kalle oss for lopper fordi vi til tider kan være en plage for våre motstandere som egentlig er våre venner, nemlig Justisdepartementet og Politidirektoratet.

Vi er jo også en sentral organisasjon som er yngre enn mange av våre lokallag. Oslo Politis Pensjonistforening fyller femti år neste år. I biologiens verden ville dette vært en umulighet, om vårt forbund hadde vært mor eller far. Men som søster og bror går det vel bra!

Det landsmøtet som nå står for døren i Kristiansand, er det 13. landsmøte etter stiftelsesmøtet i 1986. I historisk perspektiv er de 25 årene som har gått, mikroskopiske, men likevel ser verden og samfunnet rundt oss annerledes ut enn i 1986. Alt skjer med mye større hastighet. Dataalderen er over oss med full tyngde, og den pensjonist som ikke er «online» går glipp av så mye. Nå sender man ikke håndskrevne brev lenger, ikke skriver man under brevene heller. I gamle dager ville det vært en fornærmelse. Ungdommen i dag lytter ikke til musikk lenger, nei de hører på «låter» Ikke finnes komponister heller. Nå heter dem låtskrivere. Min mor likte å løse kryssord. Hvis hun skulle løse et «ul» på tre bokstaver, så hadde det blitt «låt»; hvilket tilsvarer dagens melodier.

Men det nytter ikke å fortape seg i alt dette, vi får holde oss til de nære ting. Vi er et forbund som er i stadig vekst. Når dette landsmøte settes har vi rundt 3200 medlemmer. Det sier oss i styret at de som ønsker medlemskap har tiltro og tillit til forbundet. Vi satte oss forsiktede mål på landsmøtet i Bergen, vi legger fram en beretning for disse to årene som viser at vi i alt vesentlig har nådd disse målene. Men vi må videre, det kommet tider etter dette som gir oss utfordringer på vegne av medlemmene. En av de store «revolusjonene» som vi fikk i denne landsmøteperioden var innføringen av Pensjonsreformen. Jo mer jeg setter meg inn i den jo mer overbevist blir jeg at den, etter mitt skjønn ikke bare er uforståelig, men også ufornuftig, usosial og ikke minst unødvendig. Pensjonsrådgiver Harald Engelstad, som er en som har satt seg inn i de nye reglene, sier det slik om Pensjonsreformen: «den er usosial, kvinnefiendtlig, uetisk, komplisert og sannsynligvis unødvendig. Folketrygden gir i utgangspunktet alt for lave pensjoner. Med Pensjonsreformen blir pensjonen enda lavere.»

Denne saken må få sin debatt på landsmøtet. Reformen skal evalueres og vi må delta i dette arbeidet. Vi har en spesiell situasjon fordi vi i politiet har en særaldersgrense som må tilpasses og som kan påvirke våre medlemmers pensjon i lang tid framover.

Jeg skal ikke gi noen utfyllende kommentarer til landsmøtets dagsorden, men jeg vil peke på at de tre dagene landsmøtet varer, har delegatene mange forhold å beskjeftige seg med. Det er saker som betyr noe for det enkelte medlem, men også for organisasjonens framtid.

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen
Peter Møllers vei 4 A, 0585 Oslo
Telefon 22870505
E-mail: colombocity@hotmail.com

Redaksjonen avsluttet:
18. mai 2011

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95 • Telefaks: 22 70 50 87
E-post:ppf@pf.no • www.politipensjonisten.no

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 25, 2 etasje, 0190 Oslo

Fast kontortid:

Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Kjell R. Bjerke
Hilton 21, 2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjer@online.no

Forbundsnestleder

Tor Inge Hansen
Uranusveien 44, 9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Sekretær

Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer

Rigmor Henriksen, Lønborglien 125, 5039 Bergen
Telefon: 55 24 23 56

Styremedlemmer

Johan Omdal, Stavanger
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer

Olav Røttingsnes, Romerike
Haktor Dysvik, Skien

Design & Trykk:

Prinfo Unique – Opplag: 3 500

Forsidefoto: Ulrica Rang

Blomsterprakt I Hidragaten I Flekkefjord.

Et historisk bilde

Det bilde som ledsager denne artikkelen, er et historisk bilde. Det viser nemlig det første styret i Politiets Pensjonistforbund under ledelse av Bjørn Haner, Oslo. De andre personene er: Leif Eliassen, Fredrikstad, Egil Mørk, Asker og Bærum, Sigrid Kirkemo, forretningsfører, Oslo og Thoralf Halland, Oslo. Datoen er 7. januar 1986 – altså vel 25 år siden. Stedet er Higland Hotell på geilo.

«Det gir alltid et visst preg å ha tilhørt en etat i 30-40 år», skriver Bjørn Haner i 10-års jubileumsberetningen. Det er helt sant. Den som har tilhørt politiet i en generasjon eller mer har på en måte gjort etaten til mer enn halvparten av sitt yrkesaktive liv, og da er det klart at det setter sitt preg.

Det er få polititjenestemenn som har 50 år tjeneste, men det finnes noen, noen få. Vi skal ikke kappes om antall tjenesteår; det er en gal konkurranse, men vi skal peke på at Politiets Pensjonistforbund i 2011 fyller 25 år. Gratulerer! Derfor denne beretningen med både historie og artikler – og fremst blant dem intervjuet med nestoren Reidar Tørmoen som i år rundet 100-års milepælen; altså er han 75 år eldre enn Politiets Pensjonistforbund.

Vi kan leke med tall. Det skal vi ikke gjøre. Men vi skal glede oss over at fremsynte menn og kvinner stiftet Politiets Pensjonistforbund som et organ for politipensjonistenes interesser. Riktignok eksisterte det uorganiserte pensjonistgrupper tidligere, og fra Oslo politidistrikt meldes det om at deres pensjonistgrupper fyller 50 år i 2012. Det er ikke så mange som taler politipensjonistenes sak i 2011 – underlig nok og til tross for over 3000 medlemmer fra hele landet i Politiets Pensjonistforbund.

Det vi skal gjøre, må vi stort sett gjøre selv. Derfor hviler det et stort ansvar på det til enhver tid sittende forbundsstyre og ikke minst forbundskontoret som de siste årene har vært bemannet av forbundssekretær Olav Haugen. Men la oss heller ikke glemme lokalformennene og lokalstyrene og ivrige medlemmer i ulike komiteer. Alle er med på å drive organisasjonen fremover mot nye mål, mot sosiale samvær, kameratskap og vennskap. Her skal også bladet Politipensjonisten nevnes som et viktig bindeledd – faktisk det eneste – mellom medlemmene. Det er modig gjort av forbundsstyret å satse på et blad av den størrelse og den karakter som Politipensjonisten, men i den grad det er til glede for medlemmene, har det sin fulle berettigelse.

Å være politipensjonist er som en hvilken som helst annen pensjonist; enskjønt politipensjonister fra tjenestemannsiden er kanskje noen år yngre enn ordinære pensjonister. Det gir stammen i organisasjonen muligheter til å leve mer, til å gjøre mer, til å virke mer, til å være aktive og til å få mer ut av livet. Tenk hvilken fantastisk mulighet! I så måte er majoriteten av norske politipensjonister prioriterte takket være gode særaldersgrenser. I det ligger også mulighetene.

Gratulerer med 25-årsjubileet! Velkommen til de neste 25 år i PPFs liv og virke.

Jørn-Kr. Jørgensen
redaktør

De tre formenn i PPF

Noen ord om våre tidligere ledere

Av Kjell R. Bjerke

På 25 år har Politiets Pensjonistforbund hatt fire ledere. De kalles «forbundsledere» i vår terminologi. Her er en liten presentasjon av tre av dem – hvem de var, hva de gjorde og noe om hva de sto for. De er alle døde, men vi minnes deres arbeidsinnsats med takknemlighet og glede.

Som redaktør av Politibladet (1984 – 1992), var det mitt lodd å følge formennene i Norsk Politiforbund (NPF) når de skulle på viktige møter her i landet, i skandinavisk eller europeiske faglig-politiske sammenheng. Av den grunn var jeg tilstede på Geilo da Politiets Pensjonistforbund (PPF) ble stiftet. Som redaktør fulgte jeg senere PPF på deres Landsmøter og samlinger, og ble godt kjent med formennene, senere lederne, Bjørn Haner, Hans Thue og Magnar Myrmel.

BJØRN HANER (f. 19.9.21):

ble valgt til forbundets første formann på stiftelsesmøtet på Geilo 7. januar 1986. Bjørn var Oslogutt og begynte som konstabel ved Oslo politikammer 23. mai 1943. Det var midt under krigen og hans rake holdning førte til at han ble arrestert og sendt til Tyskland. Han tiltrådte sin stilling etter krigen og ble overkonstabel i 1952. I 1960 ble han politibetjent, men etter det avanserte han rimelig raskt og ble stasjons-sjef på Økern politistasjon.

Bjørn var en solid person, trygg i sitt lederskap og dyktig som politimann. I et håndslag forsvant din hånd inn i en neve som fortalte deg at her møtte du en mann med kraft og sikkerhet. Men hevet du blikket møtte du godhetens øyne. Som aktiv organisasjonsmann så han raskt, da han ble pensjonist at det manglet et organisatorisk ledd som kunne ivareta pensjonistenes rettigheter i samfunnet. Det var også behov for å etablere et fellesskap for pensjonistene ved de lokale politi- og lensmannsdistriktene. Han tok utgangspunkt i pensjonistgruppa i Oslo som var etablert av Oslo Politiforening allerede i 1962. Han startet planleggingen av et pensjonistforbund for alle som hadde tjenestegjort under Justisdepartementets ledelse. I Norsk Politiforbunds beretning 1985-1986 finner vi referatet fra det konstitusjonelle møtet på Geilo i tiden 6. – 8. januar 1986.

Under dirigenten Leif A. Liers dyktige ledelse og Bjørns grundige planlegging, ble møtet gjennomført på en profesjonell måte, og forbundet ble stiftet. Bjørn ble valgt til vår første formann, et verv han hadde fram til 1989. På disse tre årene organiserte han forbundet, skaffet kontorplass på Politihuset i Oslo og innledet samarbeid med de øvrige pensjonistforbundene i staten. Hans innsats beviste at PPF hadde sin berettigelse, den hadde fått respekt og forholdene var lagt til rette for en god videreutvikling. Bjørn ba tidlig om at tittelen forbundsformann ble erstattet med forbundsleder, og selv om det fortsatt er hankjønn, er det i pakt med tiden.

Bjørn ble æresmedlem i 1991. Han døde på Storefjell samme dag som det 7. Landsmøtet ble satt i 1999.

HANS THUE (f. 18.5.24):

ble valgt til forbundsleder på Landsmøtet på «Kronprins Harald» i 1989. Han ledet forbundet med stor iver og entusiasme fram til 1999. Hans var en pådriver, og som Bergenser var han full av ideer og tiltak for å oppfylle forbundets mål, særlig den delen som pålegger styret å tilrettelegge de sosiale, kulturelle og velferdsmessige interesser.

Hans begynte ved Bergen politikammer i mai 1945 og fulgte i sin fars fotspor. Han tjenestegjorde ved alle avdelinger og ble politiavdelingssjef og leder av Krim II. Han var en dyktig etterforsker og beviste også sine lederegenskaper i vanskelige og kompliserte straffesaker.

Hans ble tidlig engasjert i fagorganisasjonen og vi leser at han var delegat fra Bergen Politilag på NPF's Landsting i 1953 i Oslo og på Landsmøtet i 1959. I 1959 leser vi at han hadde innlegg på Landsmøtet i flere saker bl. annet rasjonalisering og kontingenten! Hans var formann i Bergen Politilag og satt i Landstyret for NPF fra 1969 til 1976.

Når han kom inn i rommet fylte han det bokstavelig med sin størrelse. Han var blomstrende og framtidsrettet. Han videreførte og bygde opp forbundet til å bli landsomfattende og var en ivrig pådriver for samarbeid over landegrensene til søsterorganisasjonene i Sverige og Danmark. Han arbeidet aktivt for å opprette et samarbeidsforum mellom Norsk pensjonistforbund og de lands-

dekkende pensjonistorganisasjonene innen offentlig sektor, noe som resulterte i et utkast til SAKO i august 1992.

Hans hadde Politiets Fellesforbunds hederstegn og fikk forbundets hederstegn i 1996. Hans døde 22. mars 2008.

MAGNAR MYRMEL (f. 3.5.25):

ble valgt til forbundsleder på Landsmøtet på Storefjell i 1999. Han hadde vært medlem av forbundsstyret siden 1993. Magnar var en ytterst saklig leder, han førte forbundet videre med stø hånd. Han var markant, engasjert og kreativ. Han så alltid framover og tok praktiske og fornuftige avgjørelser. Magnar var en utmerket lærermester og meget lett å samarbeide med.

Magnar begynte sin polititjeneste i Oslo i 1949 og ble fast ansatt i Bergen etter Politiskolen. Han tjenestegjorde ved de forskjellige avdelingene, og undertegnede har sett et avisutklipp fra en trafikulykke på bryggene i

Bergen der Magnar i uniform med «Bergenscapen», «står» som et bilde på en korrekt politimann. Han gikk gradene fram til politividelingssjef og personalsjef.

Samfunnsinteressert som han var ble det naturlig å engasjere seg i organisasjonsarbeidet, noe som førte ham til at han i hele seks år var formann i Bergen politilag. Her ble han hedret med politilagets hederstegn. Dette førte ham også over i sentrale verv i Norsk Politiforbund og fra landsmøtoreferatene ser vi at han allerede i 50-årene var sterkt engasjert på talerstolen. I Norsk Politiforbund rakk han å bli valgt til vararedektør og varamann til styret, og fra 1973 til 1996 som fast generalsekretær på landsmøtene. For sin innsats ble han tildelt forbundets hederstegn i 1992.

Magnars nærvær var alltid intenst. Hans engasjement, hans aldri stoppende formidlingsevne, hans glødende forsvar for alle dem som hadde det vanskelig eller som ble rammet av systemets urettferdighet var ubegrenset. Han lot aldri styret få fred, og som ekte bergenser hadde han en særlig evne til å formidle sitt budskap. I SAKO markerte han seg og fremmet forbundets interesser slik at de ble lyttet til og iverksatt. Med sine markante meninger og klare og faste opptreden, gav Magnar PPF et faglig og politisk ståsted medlemmene i dag kan være stolte av. Han ble tildelt forbundets hederstegn i 1995. Magnar døde 16. mai 2008.

Æresmedlemmer og hederstegninnhavere

Æresmedlem

Bjørn Haner Oslo 1989

Hederstegn

Bjørn Haner Oslo 1993
Sigrun Svenneby Hazeland Oslo 1993
Sigrid Kirkemo Oslo 1996
Leif Eliassen Fredrikstad 1996
Einar Hermanrud Oslo 1996
Thoralf Halland Oslo 1996
Hans Thue Bergen 1996
Eilif Eskøy Oslo 1997
Sigmund Kristiansen Drammen 1997
Kjell Garder Moss 1997
Fredrik Høgli Asker og Bærum 1997
Håkon Negaard Oslo 1997
Johan Petter Opsahl Stavanger 1999
Mary Martinsen Oslo 1999
Magnar Myrmel Bergen 1999
Tellef Ingebretsen Kristiansand 1999
Arne Østlie Oslo 2001
Øivind Skuterud Tønsberg 2001
Helge Grydeland Namsos 2001
Arne Tjersland Vest-Agder 2001
Finn Morberg Asker & Bærum 2003
August J. Moldestad Bergen 2003
Ester Franck Moldestad Bergen 2003

Torolf Støyva	Bærum	2003
Eva Haner	Oslo	2003
Eivind Engen	Trondheim	2005
Torfinn Tveito	Arendal	2005
Lars Bjerknæs	Fredrikstad	2005
Jon Erik Smestad	Asker & Bærum	2007
Anton Fagerbakk	Narvik	2007
Karl Haukås	Bodø	2007
Enok Mauseth	Hammerfest	2007
Øystein Vetleseter	Mosjøen	2009
Åse Sønju	Oslo	2009
Olav Haugen	Oslo	2009

August J. Moldestad og
Ester Franck Moldestad

Pensjonsreformen – hva nå?

Pensjonsreformen er iverksatt og skal evalueres – kan vi påvirke den i framtida ?

Da undertegnede begynte i forsvaret og senere i politiet ble jeg medlem i Statens Pensjonskasse (SPK).

Min første månedslønn i politiet var på svimlende kr. 854,- i måneden. Av dette betalte jeg 10% til SPK. Jeg var trygg på at de ville forvalte mine pensjonspenger på en god måte. Senere er jeg blitt klar over at de ikke satte mine penger inn på noe fond eller i en bank, men at de ble levert til Finansdepartementet som brukte dem som inntekt i statsbudsjettet. Hadde SPK forvaltet alle pengene slik Kommunal Landspensjonskasse gjør, hadde vi hatt et fond stort nok til å betjene oss på en god måte. Reglene var også enkle, 66% i pensjon av min sluttlønn, og enka 60% av mine 66.

Den 1. januar 2011 iverksatte staten den nye Pensjonsreformen. Byråkrater og teknokrater har fått boltre seg fritt i å lage et system så komplisert og vanskelig å forstå at den alminnelige pensjonist ikke klarer å finne ut om den pensjonen han eller hun mottar er riktig. Byråkratene har satset på at folk flest ikke bryr seg, eller gir opp. Og dersom de tillater seg å spørre, så er det byråkratene som forvalter den evige sannhet. Politikerne på Stortinget har i alle fall ikke forstått hva dem har vedtatt.

Den nye Pensjonsreformen er etter mitt skjønn ikke bare uforståelig, men også ufornuftig, usosial og ikke minst unødvendig. Pensjonsrådgiver Harald Engelstad, som har satt seg inn i de nye reglene, sier om reformen: «Den er usosial, kvinnefiendtlig, uetisk, komplisert og sannsynligvis unødvendig. Folketrygden gir i utgangspunktet alt for lave pensjonert. Med Pensjonsreformen blir pensjonen enda lavere.»

PPFs pensjonsrådgiver, Torolf Støyva, sier det slik i Politipensjonisten nr. 3/2010 når byråkratene og politikerne har flg. konklusjon: «Samfunnet har ikke råd til å la pensjonistene følge med i inntektsutviklingen.» «Denne konklusjonen er feil, og den hører ikke hjemme i seriøs samfunnsdebatt. Forholdet er nemlig dette: Nasjonalinntekten i Norge øker fra år til år, kanskje med et par prosent pr. år, etter justering for prisstigning. Både lønnsoppgjør og pensjonsoppgjør dreier seg om hvordan denne inntektsøkningen skal fordeles mellom staten, kommuner, bedrifter, lønnstakere og pensjonister m.v. Det dreier seg mao. om en fordelingssak, ikke hva samfunnet har råd til.»

Var det virkelig nødvendig å innlemme Statens Pensjonskasse i det nye systemet. Det sies at det i framtiden blir for få yrkesaktive som kan bidra til å opprettholde dagens ordning med folketrygd. Men blir det færre ansatte i statlig forvaltning i framtiden dersom vi opprettholder dagens velferdssamfunn? Jeg tror det ikke og SPK kunne fint betjent morgendagens statspensjonister.

Men vi må følge med i utviklingen framover. Reformen skal evalueres og vi i styret er avhengig av at det enkelte medlem varsler oss om virkningen for seg og sine. Vi må samle opp argumenter, eller fakta, «som sannsynliggjøre sakens sanne sammenheng, så vel skyld som skyldfrihet», som Olsen sa det på Politiskolen. Send derfor til oss fakta og synspunkter, så skal vi bringe dem videre til rette vedkommende!

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Tabell for skatt på alderspensjonen i 2011

Fra Finansdepartementet har vi hentet inn flg. tabell som kan være av interesse å studere:

Pensjon pr.år:	Skatt 2011:	Skatteendring pluss/minus:
158 700	0	- 21
160 000	521	- 29
170 000	4 593	- 27
180 000	8 665	- 25
190 000	12 737	- 23
200 000	16 809	- 21
210 000	20 881	- 19
220 000	24 953	- 17
230 000	29 025	- 15
240 000	33 097	- 13
242 000	33 911	- 13
250 000	36 999	- 1 309
260 000	40 869	- 2 939
270 000	44 739	- 3 704
280 000	48 609	- 2 934
290 000	52 479	- 2 164
300 000	56 349	- 1 349
310 000	60 219	- 624
318 000	63 315	- 8
320 000	64 089	+ 146
330 000	67 959	+ 916
340 000	71 829	+ 1 686
350 000	75 699	+ 2 456
360 000	79 569	+ 3 226
370 000	83 439	+ 3 996
380 000	87 309	+ 4 766
390 000	91 179	+ 5 536
400 000	95 049	+ 6 306
410 000	98 919	+ 7 076
420 000	102 789	+ 7 846
430 000	106 659	+ 8 616
440 000	110 529	+ 9 386
450 000	114 399	+ 10 156
460 000	118 269	+ 10 926
470 000	122 139	+ 11 696
480 000	126 801	+ 12 466

Kort kommentar: En skattelette på kr. 8,- utgjør kr. 0,66 pr. måned. En skatteskjerpelse på kr. 12.466,- utgjør kr. 1.038,83 pr .måned. Da har man altså tjent inn kr. 1.038,17. Regn videre selv.

Politipensjonistene aktive på infosiden med internettsider og informasjonsblad

Meget stille, men sikkert, tok Politiets Pensjonistforbund – med bakgrunn i vedtak – skrittet ut i «den store verden» i begynnelsen av november 2009, og la ut sine internettsider med adresse www.politipensjonisten.no – og tok på den måten mange sjumilssteg inn i fremtiden.

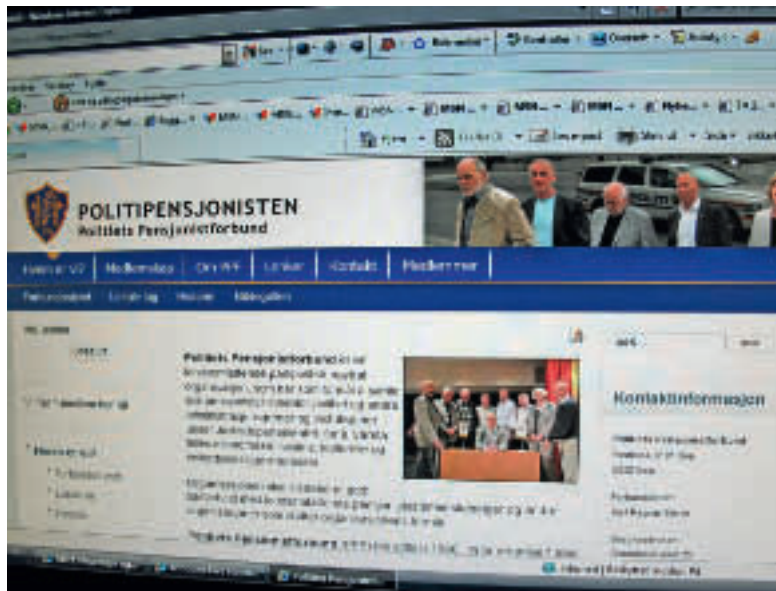
Å kaste seg inn i den digitale verden er ingen spøk. På en, to, tre – og av og til fortere – kan alle se og lese hva PPF holder på med. Det er både litt skummelt, litt spennende og til de grader moderne og i «takt med tiden».

På sidene vil du etter hvert kunne finne mye som angår deg og ditt liv som politipensjonist. Bladet Politipensjonisten legges fortløpende ut, kontakt-opplysninger finnes der, etter hvert kommer det mer om ulike forsikringsordninger, om forbundskontoret og i det hele tatt stoff som er relevant for moderne organisasjonsdrift og virksomhet.

Bladet Politipensjonisten er en aktiv satsing fra forbundsstyrets side på å nå ut til medlemmene, og den viktigste kontakten mellom PPFs ledelse og medlemmene ligger nettopp i Politipensjonisten. Alle medlemmene oppfordres til å bruke bladet aktivt.

Politiets Pensjonistforbund teller vel 3 000 medlemmer. Vi har egen forbundssekretær, egen redaktør, et aktivt forbundsstyre og en superaktiv leder. Hva mer kan vi da ønske oss? Jo, lag og foreninger er som er ennå mer aktive, tar ordet, kommer med meninger og deler av sin virksomhet.

Politiets Pensjonistforbund kan aldri bli mer aktive og mer slagkraftige enn det medlemmene gjør organisasjonen til. Slagkraften er aktiviteten – og kontakten medlemmene i mellom. Det er PPFs lim.

Alt dette – og mye, mye mer – vil vi etter hvert fortelle om på våre nettsider. Stine Grytøyr har stått for det tekniske ved sidene. Jørn-Kr. Jørgensen er redaktør. Kjell R. Bjerke er «oppasser». Stoff og innspill mottas med takk til e-mailadressen:

colombocity@hotmail.com

Å drive en moderne organisasjon krever noe – den krever tid, velvillighet, arbeidsvillighet, entusiasme og penger. Det har ikke kostet all verden å lage nettsidene. Derfor er dette et moderne, morsomt og nyttig verktøy som forbundsstyret nå stiller til medlemmenes disposisjon – til glede, opplysning og kanskje lærdom. Alt vi kan tilegne oss av kunnskap uansett hvor gamle vi blir, er bra. Den kan nemlig ingen ta fra oss – uansett alder.

Så velkommen til Politipensjonisten og Politiets Pensjonistforbunds nettsider – stedet der du treffer oss 24 timer i døgnet.

Jørn-Kr. Jørgensen, redaktør

Reidar Tørmoen – nestoren blant oss

Tekst: Jon T. Kvikne Foto: Jørn-Kr. Jørgensen

En 100-åring på e-mail er ikke hverdagskost, men Reidar Tørmoen behersker kunsten.

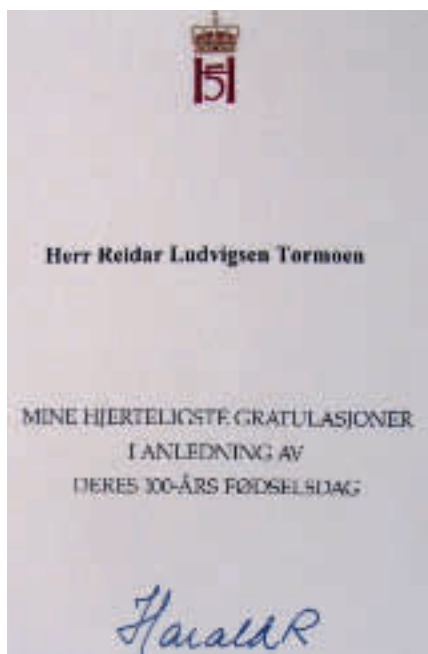

Nye generasjoner vokser til.

Mens den siste vårsnøen faller ned over hovedstaden, medbringende blomster og gratulasjoner på 100-årsdagen, fikk jeg en fin samtale med Reidar Tørmoen – altfor kort. Kort, fordi jeg på formiddagen ante at det ville bli en meget hektisk dag for hundreåringen.

Som en forsmak på den 31. mars begynte det med TV-dekning allerede kvelden før. Kl. 12 skulle de – datteren og han – til en tilstelning på et eldrecenter, som han hadde hjulpet med utkjøring av mat til eldre, men aldri selv benyttet. Hans bolig har i flere tiår vært – og er, Disenveien 37, 4.etasje, – uten heis, hvor han selvfølgelig greier seg selv etter at kona gikk bort for mange år siden. At borettslaget flagget på dagen var også en selvfølge.

Hva prater en så med en hundreåring om? Ja, med et så langt og innholdsrik liv som politimannen, Reidar Tørmoen, har trålet, skulle ikke det bli vanskelig. Det var heller ikke noe problem å holde samtalen gang, fordi Reidar fortalte og jeg lyttet. Det er ikke vanskelig å bli gammel når helse og hode er så godt!

En gjengivelse av hva vi snakket om vil måtte bli springende. Jeg tror at vi innledet med «Luse-Frans», som han hadde en tegning av på veggen, og som han hadde truffet på patrulje på Grünerløkka der han varmet seg på murveggen til Ringnes bryggeri. En hederskar som aldri lå samfunnet til byrde, og du ikke måtte prøve å gi penger – fordi han hadde så han klarte seg. Han var aldri dårlig – annet enn når han hadde blitt vasket på Ullevål sykehus.

Fra gata til Drammensveien 1. Han hadde hatt Kong Olav som instruktør på Vinterskolen. Hva skulle han skrive på takkekortet han fikk på Hundreårsdagen, fra Kong Harald. Apropos, førerkortet hadde han levert da han ble 96, fordi han fikk litt problemer med en fot som ikke ville forlate gasspedalen – ikke på legens forlangende, men eget for godtbeholdende. *Datteren skyter inn: Jeg hadde lyst til å begynne i politiet jeg også, men da måtte jeg lese jus. Jeg ville være politi i gata slik far hadde vært. (Datteren er den samme som kjører Reidar og seg selv to ganger i uka på SATS – hun er bare i syttiåra.)* Denne aktiviteten var for øvrig en av årsakene til at samtalen måtte avsluttes – altfor tidlig, treningsinstituttet skulle ha en tilstelning for Tørmøen.

Hele tiden mens jeg var hos Tørmøen, i hans koselig leilighet, ringte telefonen og dørklokka varslet at det kom flere blomster. Dette tok datteren hånd om slik at vi fikk snakke uforstyrret. Naturlig nok blir det tilbakeblikk på tjenesten, og sammenligning med dagen forhold. Han er veldig godt informert om forholdene – også i gata. Vi patruljerte alltid alene, og det hendte nok at det oppstod vanskelige situasjoner, men med sin bakgrunn fra tømmerhogst på Finnskogen, idrett og annen fysisk aktivitet ble det bare med noen arr og minner. Etter forsvarstjeneste, noen småjobber i Oslo, ble han opptatt i politiet i mars 1932.

Han var en av de 24 som fikk begynne av ca.700 søkere – de fleste med befalsutdanning. Det var godt betalt i politiet i Oslo – bedre enn i forsvarret, og da politiet i 1937 ble statlig fikk landet ellers den samme avlønningen.

Under krigen gikk mye av tjenesten ut på å passe på at folk hadde blendet vinduene slik at ikke lyset slapp ut. Vi kommer inn på tjenesten, de lokale politistasjonen, «schnellkommando», forholdene ellers under krigen, Panikkdagen 10.april 1940, illegal virksomhet og da han måtte flykte til Sverige 12.mars 1943.

Vi rakk over mye de 15-20 minuttene vi fikk sammen, men la meg i korte trekk summere opp:

Reidar Tørmøen var i Oslo politiet fra 1932 til 1981. Den siste stillingen han hadde var som rasjonaliseringsleder og organisasjonssjef, og også som konsulent for Statens bygge- og eiendomsdirektorat. Han var ved ordensavdelingen og kriminalavdelingen, og gjennomgikk blant annet kriminalteknisk opplæring og ble i 1948 ansatt ved det som senere skulle bli Kri-

Reidar Tørmøen som ung soldat.

pos. Men det ble mange år med rasjonalisering og organisering, Fagerengutvalg, planlegging og bygging av Politihuset på Grønland, som ganske sensasjonelt ble bygget på 3 år for 149 millioner – det var bevilget 163 millioner. I tidligere tider var det et 20-talls politistasjoner i Oslo, under ledelse av Tørmøen ble det på slutten av 1960-tallet omorganisert til de fem stasjonene vi i dag har i hovedstaden. (Mer om Tørmøen i Årsskriftet for Norsk Politihistorisk Selskap for 2000.)

Det er i sannhet en meget spesiell 100-åring vi har med å gjøre, klinkende klar i hodet, fysisk trenende to ganger i uka på institutt og med et meget aktivt yrkesliv bak seg. Med takk og gratulasjoner forlater vi Disenveien medbringende blomster og annen oppmerksomhet fra hans pensjonistforening i Oslo. Takk, Reidar Tørmøen!

Still going – Reidar Tørmøen.

Glimt fra et aktivt pensjonistliv

Av E. Eystein Loftesnes, Arendal Foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Loftesnes kjører ungdom i buss til Auschwitz – det er lærerikt på alle måter.

E. Eystein Loftesnes er en aktiv pensjonist.

Jeg har vært pensjonist siden høsten 2004 og har lyst til å dele erfaringene mine med medlemmene i Politiets Pensjonistforbund. Da jeg sluttet pleide jeg å si at jeg hadde bredest erfaring av alle i Agder politidistrikt. Begrunnelsen for denne påstanden var at jeg er levert med en rastløs sjel, og liker å oppleve nye ting.

I gamle Arendal politidistrikt som etter hvert ble en del av Agder politidistrikt, hadde jeg tjenestegjort på sju forskjellige tjenestesteder i løpet av noen og tjue år. Noen av stedene gjorde jeg tjeneste ved flere anledninger og med års mellomrom. Før det rakk jeg omtrent like mange tjenestesteder i Oslo i løpet av en 13 års periode.

Drømmetilværelsen min for fremtiden var følgelig ikke nært knyttet til ønsket om ny gyngestol. Så langt der i fra.

Da jeg nærmet meg 57-årsalderen og helsa spilte meg noen små puss, samtidig som politireformen som jeg hadde trodd på, gikk av hengslene, bestemte jeg meg for å slutte. Som lokal og sentral

tillitsvalgt i en årrekke, trodde jeg på politireformen. Dette var basert på min kunnskap til etaten, og jeg så helt klart at vi ikke kunne forsette med en lensmannsetat som kun levde på restene av fordums storhet.

Før jeg sa opp og ble pensjonist, tok jeg førerkort for buss basert på den enkle filosofien at en bussjåfør er en mann med godt humør, så det måtte være ideelt for meg. Jeg så da for meg at å være tursjåfør måtte være fint. I den virkelige verden var omtrent alle turene basert på helger og min bedre halvdel satte ikke nevneverdig pris på min nye tilværelse. Jeg har allikevel fått med meg noen turer i inn og utland, og ikke minst kjørt noen frivillige hjelpesendinger til Litauen. Det å oppleve og levere sengeklær til aldersinstitusjonen på bygda i Litauen gjorde et sterkt inntrykk. Et av stedene vi var hadde rom med opptil 30 sengeleggende pasienter pr. rom. Mange var avhengig av bleier og det var kun tøybleier. Rene sengeklær kun en gang pr. uke uansett hva som var havnet i senga. Stanken av urin og avføring var til og med ille for en som har opplevd mye i løpet av et politiliv.

I forbindelse med at jeg hadde kjørt noen hjelpesendinger ble jeg litt tent på forholdene i øst Europa. Jeg tok derfor kontakt med Helga Arntzen i Risør. Hun driver stiftelsen Aktive Fredsreiser og stiftet også tidligere organisasjonen Hvite Busser til Auschwitz. Jeg så for meg at å være sjåfør på turer med ungdom til Polen og Tyskland for å lære om fortidens grusomme hendelser måtte være interessant. Sjåfører hadde hun nok av, men reiseledere var ønsket. Da jeg var ferdig med samtalen med Helga, var jeg klar til å bli med på opplæringsstur som reiseleder for Aktive Fredsreiser, og i løpet av kort tid var jeg på tur.

Jeg har nå hatt langt over 20 turer som reiseleder og er på ingen måte mett. Turene går som hovedregel med buss. Utreise er via Sverige og ferge til Swinoujcie og Gdansk i Polen og til Rostock i Tyskland. Oslo – Kiel og Larvik og Kristiansand til Hirtshals blir og mye benyttet.

I Polen besøker vi alltid Auschwitz/Birkenau og i Tyskland Sachsenhausen og Ravensbrück. Som regel er vi og innom Stasi-fengselet i Berlin. I tillegg er vi innom kjente steder både i Polen og Tyskland. Mesteparten av turene går over åtte dager, men det er og kortere turer både til Krakow og Berlin.

Det å være reiseleder for Aktive Fredsreiser er en stor opplevelse. Vi fokuserer på menneskerettighetene og at ungdommen selv må gjøre noe for at verden skal bli et bedre sted å bo. Et av sitatene som står i en brakke i Auschwitz lyder: «Den som glemmer historien er dømt til å leve den om igjen». Jeg mener de aller fleste ungdommene kommer hjem igjen med en ballast som er vel verdt å ta vare på. Vi fokuserer på fremtiden, men bruker fortiden

som eksempel på hvor galt det kan gå når ideologier går av skafet.

Hittil har ca. hundre tusen ungdommer vært med på dokumentasjonsturer til Polen og Tyskland i Helga Arntzens regi. Kanskje det er grunnen til at nynazismen ikke har øket like mye i Norge som i andre europeiske land?

Hvis noen av dere er på leting etter en meningsfull hobby vil jeg anbefale å prøve som reiseleder i Aktive Fredsreiser. Rent praktisk er det slik at av de over 200 turene som blir gjennomført pr. år

går ca. 70 prosent i september og begynnelsen av oktober. Dette pga. at en del skoler tolker regelverket slik fanden tolker bibelen. Elevene må på disse skolene reise i høstferien for ikke å få fravær. De fleste skolene tolker det ikke slik, men høsten blir allikevel travel. I tillegg må dere være utadvendt og like ungdom. Dere kommer veldig langt med engelsk, men det er jo en fordel å i alle fall å kunne litt tysk. Dere må ikke være for glade i penger da opplevelsene på turene er mye større enn lønna. Det er nok og en fordel å kunne greie seg med litt lite søvn i perioder. Evnen til å ta ting på sparket og ordne opp i problemer regner jeg alle tidligere politifolk er utstyrt med, så det er vel unødvendig å ta med.

Hvis noen syntes dette høres interessant ut kan jeg kontaktes for nærmere opplysninger. Hvis dere har sett nok og allerede har bestemt dere for å sette i gang er telefonnummeret til Aktive Fredsreiser **37 15 39 00**. Spør etter Helga eller Line.

Jeg ønsker å dele mine erfaringer, og anbefaler dette som en del av et meningsfylt liv.

Kirken på torget i Krakow.

Loftesnes er også aktiv i PPF.

Midt i Norge er Øystein Vetleseter

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

– Jeg ble pensjonert som gamledagers politioverbetjent i 1998 fra Helgeland politidistrikt i Mosjøen etter 36 år tjeneste.

– Egentlig kommer jeg fra Hattfjelldal, men har gjort tjeneste både i Asker og Bærum, Oslo og Nes på Hedmarken, før jeg kom til Helgeland politidistrikt i 1968.

Det er Øystein Vetleseter (72) som sier dette. Han bor midt i Norge, i Mosjøen, hvor han foruten å være formann i det lokale pensjonistlaget, lever et aktivt liv med friluftsliv som største interesse, men med tegning og maling som hobby.

HOBBYMALER

– Pensel og palett med andre ord?

– Ja, du kan godt si det slik. Jeg maler i hovedsak landskapsbilder fra indre Helgeland. Jeg finner fred og ro i sjelen ved å male,

men jeg må alltid ha litt motivasjon for å holde på. Det går i perioder. Noen synes jeg er flink, men jeg vil ikke si at jeg er noen stor kunstner. Har malt og tegnet en del portretter av blant annet formennene i Norsk Politiforbund – Arnold Nilsen og senere Terje Ødegård. De har fått hvert sitt portrett

– Enkelte har også bestilt bilder av sine nære og kjære som jeg har tegnet etter fotografier. Jeg tegnet stort sett alle i klassen da jeg gikk på politiskolen, men tiden går og det er ikke så lett å få tid. Nesten alle på divisjonen ble også tegnet. Det var jo 50 mann! Rolf B. Wegner har det også blitt en tegning av og mange andre.

GÅRD I HATTFJELLDAL

– Og så overtok jeg heimegården i Hattfjelldal i år 2000. Allerede i 1978 bygde jeg hytte på samme område, og det er den vi bor i når vi er der. Gården ligger like ved mellomriksvegen over til Sverige med utsikt over Norges nest største innsjø, Røsvatn. – Vi er ganske ofte over i Sverige og handler. Det er bare to mil fra heimgården til svenskegrensen og 25 kilometer til nærmeste svenske butikk, så det er gjort i en fei.

ENMANNSVAKTER I MOSJØEN

– Hvordan var det å være politimann i Mosjøen?

– Det var mye enmannsvakter i den tiden da jeg kom hit, og på natten var det ofte å være alene. Det var relativt rolig.

– Det var skarpe situasjoner, men det gikk greit og jeg var aldri i fare, sier Vetleseter. – Men det var godt og også spennende å være politi i Mosjøen og vi ble godt kjent med de fleste i byen – i hvert fall på nikk.

MØT VETLESETER PÅ FACEBOOK

– I perioder kunne det være mye å gjøre fordi vi var så få. Dette har bedret seg vesentlig siden det ble nytt politihus og mye nytt utstyr, ikke minst på den tekniske siden med mobiltelefoner og for eksempel e-post, sier Vetleseter som selv har en aktiv facebookside på Facebook. Her forteller han litt om livet i Mosjøen –

en dag fortalte han at han hadde vært ute og sett på barnebarnet som hadde løpt på ski. Slik deler han noe av livet sitt med venner og bekjente.

AKTIVT, LITE PENSJONISTLAG

– Hva med pensjonistlaget?

– Jeg har vært leder i 11 år. Vi har ikke så ofte møter, men vi snakkes ofte over telefonen og på den måten blir kontakten opprettholdt. Jeg skriver til medlemmene om det jeg får opplyst fra sentralt hold og vi forsøker å holde liv i det. Hittil har det gått veldig bra. – Vi er et lite lag med kun 13 medlemmer og vi bor spredt – en i Sulitjelma og en i Vega. Det er store avstander, men vi har kontakt, og det er det viktigste. Jeg vil nevne en som heter Erling Klausen som er kasserer. Han og jeg samarbeider lett og han har vært med hele min tid i pensjonistlaget.

– Vi steker vaffer og koker kaffe fire søndager i året på ei skogstue i nærheten av Mosjøen. Stua ligger i et område som for noen år siden ble kåret til Nordlands fineste naturnærrområde. Overskuddet av salget bruker vi til blomster til jublanter og til å sponse ulike tilstelninger for pensjonistene. Møtene har vi – i den grad vi har møter – på Fru Haugans Hotell midt i Mosjøen, midt i Norge.! Vi forsøker å ha minst en tur sammen i året. I fjor var vi i Laksforsen Turistkafe, tre mil sør for Mosjøen. Det er en av de mest besøkte turistattraksjonene i Nord-Norge. Der spanderte vi middag og koste oss. Det går som regel i laks, smiler Vetle seter.

Øystein Vetle seter er gift med Else og har gullbryllup neste år. Han har to barn; Trond Øystein som er jurist og bor i Oslo og Trude Ellen som er sykepleier og bor i Hattfjelldal. Hun har tre gutter sammen med sin mann, Hogne. – Alle disse betyr mye for meg, sier Vetle seter og smiler som bare en bestefar kan være stolt over sin familie.

SAMMEN ER VI STERKE

– Hva tror du om Politiets Pensjonistforbund og fremtiden?

– For å si det enkelt så tror jeg PPF vil være i god utvikling, få flere medlemmer og bli større. PPF har sin berettigelse, men bør kanskje bli enda mer slagkraftig. Det vil trolig komme med flere medlemmer.

– Et nært samarbeid med andre organisasjoner er også viktig. Det er fortsatt slik at sammen er vi sterke.

– Det er også spennende at PPF har valgt å satse så mye penger på bladet Politipensjonisten. Det forteller noe om hvilken vilje forbundsstyret har til å satse på informasjon og medlemskontakt.

Øystein Vetle seter var med i Norsk Politiforbunds styre i fire år som representant for Nord-Norge og som representantskapsmedlem i fire år. Han har vært lokallagsleder for Norsk Politiforbunds lokallag i Mosjøen i 11 år, og var en stund med i Arbeidsmiljøutvalget for politi- og lensmannsetaten. Han har ellers vært med i flere utvalg og har representert Norsk Politiforbund i utlandet. Han innehar Politiets Pensjonistforbunds hederstegn.

FOTPATRULJEN ER VIKTIG

– Hva er din morsomste politijobb

– Det morsomste var nok å være med i det politiforebyggen- de arbeid og på den måten ha kontakt med folk. I kontakt med publikum er politiet på sitt beste. Publikum viste å sette pris på oss

– og god kontakt mellom politi og publikum kan ikke overvurderes nok. Den gangen jeg var ung, var det også langt flere fotpatruljer ute enn i dag. Det spør om norsk politi har tapt noe blant publikum ved å ikke ha så mange fotpatruljer som tidligere.

– Mange ganger blir jeg kontaktet av folk, også slike jeg ikke kjenner, men vet hvem jeg er. De spør om jeg har uniform hjemme og om jeg kan ta den på

meg fordi de føler seg tryggere når politiet er ute og går. Det forteller noe om fotpatruljens betydning i samfunnet, sier Øystein Vetle seter.

Øystein Vetle seter er en meget habil tegner og maler.

Mosjøen by

Mosjøen fikk ladestedsrettigheter i 1874 og ble den 1. januar 1875 utskilt fra Vefsn som egen bykommune.

Byen hadde da omlag 370 innbyggere.

Bystatusen og den forventede veksten i innbyggertall og bebyggelse gjorde det

nødvendig med en reguleringsplan. Kontoret for private Opmaalinger i det Nordenfjeldske ble satt til å utarbeide denne. Reguleringsplanen fastsatte et gatenett som kan beskrives som et nett av rettvinklede ruter (kvadratur). Dette har skapt de velordnede gatene som byen er så kjent for. Reguleringsplanen ble rundt 1924 forandret av byarkitekt Sverre Pedersen, men hadde da på nærmere femti år likevel rukket å legge kraftige føringer som gjorde at bykjernen selv idag fremstår som like velordnet.

Mosjøens tid som egen bykommune endte i 1961, og fra 1962 var Mosjøen igjen ble en del av Vefsn kommune. Det samme ble tilfellet med kommunene Drevja og Elsfjord.

Mosjøen har senere fått tilbake sin bystatus (vedtatt i Vefsn kommunestyre 10. mars 1998) med markering på Mosjøen Torg under Hanedagene i juni samme år. Mosjøen har i dag ca. 10 000 innbyggere.

Kjente personer født eller bosatt i Mosjøen

Inger Aufles, tidligere langrensløper, OL-vinner sammen med Jentutn i Grenoble 1968

Odd Eriksen, AP-politiker, tidligere statsråd og flyhelt

Frode Fjellheim, samisk musiker

Sandra Lyng Haugen (f. 1987), Idol-kjendis og musiker

Andreas Haukland (1873-1933), forfatter

Thorolf Holmboe (1866-1935)

og **Othar Holmboe** (1868-1928), malerbrødre

David Monrad Johansen (1888-1974), komponist

Ane Hansdatter Kismul (f. 1980), naturvernforkjemper

Jon Larsen (1769-1931), stortingsmann, den første fra Vefsn og blant de tre første fra Nordland

Torbjørn Lien (f. 1968), serieskaper

Elsa Laula Renberg (1877-1931), samisk politiker

Anette Sagen (f. 1985), skihopper

Øystein Vetle seter (f. 1939), politimann

Tankevekkende om kvinne(bil)list

En eldre dame blir stoppet for å kjøre for fort på veien.

Eldre dame: Er det problemer, hr. politibetjent?

Betjenten: Frue, De kjørte for fort.

Eldre dame: Åh, ja vel.

Betjenten: Kan jeg få se Deres sertifikat?

Eldre dame: Jeg ville gitt det til Dem, men jeg har det ingen.

Betjenten: De har ikke sertifikat...?

Eldre dame: Mistet det for fire år siden på grunn av fyllekjøring.

Betjenten: Ja vel... Kan jeg få se på vognkortet?

Eldre dame: Det har jeg ikke.

Betjenten: Hvorfor ikke?

Eldre dame: Jeg har stjålet bilen.

Betjenten: Stjålet bilen...?

Eldre dame: Ja, jeg slo eieren i hjel og parterte ham.

Betjenten: Hva gjorde De, sa De...!!!!!!?

Eldre dame: Delene ligger i bagasjerommet i plastikkposer, hvis De vil se det...

Politibetjenten kikker på damen og går langsomt tilbake til bilen sin og ber om hjelp. I løpet av få minutter står det fem uniformerte politibiler rundt bilen. En politioverbetjent nærmer seg langsomt bilen...

Overbetjenten: Frue, vil De være vennlig å komme ut av bilen?

Damen går ut av bilen.

Eldre dame: Er det problemer, hr. ?

Overbetjenten: En av mine kolleger har fortalt meg at De har stjålet denne bilen og drept eieren.

Eldre dame: Drept eieren? Hva er det De sier...?

Overbetjenten: Ja. Vil De være vennlig å åpne bagasjerommet?

Damen åpner bagasjerommet og det viser seg å være tomt.

Overbetjenten: Er dette Deres bil, frue?

Eldre dame: Ja, her er vognkortet..

Overbetjenten kikker måpende på den eldre damen..

Overbetjenten: En av mine kolleger sier at De ikke har sertifikat.

Damen åpner vesken sin, tar fram sertifikatet og gir det til overbetjenten.

Overbetjenten studerer sertifikatet. Han ser veldig forvirret ut.

Overbetjenten: Takk, frue. En av mine kolleger fortalte meg at De ikke hadde sertifikat, at De stjal denne bilen og drepte og parterte eieren.

Eldre dame: Jeg vil vedde på løgneren også sa at jeg kjørte for fort?

Moralen er: Kom ikke i klinsj med eldre damer! Også de har kvinnelist...

MEDLEMSUTVIKLINGEN

Undertegnede har søkt i arkivet for å finne tall som kan ha interesse for ettertiden. Forbundet har bestått i 25 år, men kontoret har flyttet flere ganger og har fått stadig mindre plass,

både til daglig kontortjeneste og ikke minst lager/arkivplass, Mye er derfor allerede kastet, men det er mulig å sette opp noen tall som viser utviklingen:

1986/89	ca.20 lag/foreninger	ca. 800 medlemmer
1991	24	1200
1993	28	1600
1995	31	2150
1997	34	2320
1999	35	2544
2001	36	2510
2003	37	2555
2005	39	2750
2007	38	2878
2009	38	3010
2011	40	3216

Inkludert i medlemstallet er også direktemedlemmene.

*Kjell R. Bjerke
forbundsleder*

Politiets Pensjonistforbund

Det er en stor glede å kunne hilse Politiets Pensjonistforbund i anledning 25-års jubileet.

Fra starten i 1986 har organisasjonen nådd et medlemstall på over 3000. Politiets Pensjonistforbund er fortsatt en ung organisasjon, men så er da også medlemmene blant landets yngste pensjonister. Sam-

let har dere bred erfaring og god innsikt fra et langt yrkesaktivt liv og innenfor viktige samfunnsområder. La meg understreke at dere fortsatt er en viktig ressurs både for justissektoren og samfunnet forøvrig.

Politiets Pensjonistforbund har et bredt engasjement og gjør en viktig innsats for å ivareta økonomiske, sosiale, kulturelle og velferdsmessige interesser for en bredt sammensatt medlemsgruppe.

Jeg gratulerer Politiets Pensjonistforbund med de første 25 år i politipensjonistenes tjeneste og ønsker lykke til i det videre arbeid!

Hilsen Knut Storberget, Justisminister

Politiets Fellesforbund gratulerar med 25-års jubileum

Politiets Pensjonistforbund er ein viktig og dyktig organisasjon som har tilpassa sin aktivitet til det politi pensjonistane er opp-tekne av. Organisasjonen har i sine 25 år hatt mange dyktige og markante tillitsvalte.

Det er stor forskjell på ein fagforeining og ein pensjonist organisasjon, og det skal det vera. Men begge fyller viktige roller og funksjonar. Politiets Fellesforbund har i alle desse 25 åra vore opp-teken av å ha eit godt samarbeid med Politiets Pensjonistforbund. Det vil me også ha i framtida.

Politi- og lensmannsetaten har vore i sterk utvikling i mange år, og det vil halda fram. Mykje av endringane er ikkje berre til det beste. Ein ser at det er sterke krefter som vil ha meir sentralisering og fjerna viktige sivilrettslege- og forvaltningsoppgåver frå etaten. På mange områder fjernar politiet seg i større grad frå publikum. Publikum har store forventningar til politiet, men alt for mange vert skuffa over manglande hjelp og oppfylgging. Alt for mykje av endringane er kun styrt ut frå omsynet til økonomi og dårleg bemanning.

Bemanningsproblema er den største utfordringa i politiet i dag. I 2006 var det 8232 politiutdanna i arbeid i politiet, i 2010 er det redusert til 8161. I den same perioden har folketallet auka med 218000. Det illustrerar litt av utfordringa. Sverige ha i same perioden hatt ein vekst frå 17000 til 20500 politiutdanna.

Fagforeiningsarbeidet i politiet har dei siste åra vore sterkt prega av bemanningsproblema, den såkalla politikonflikten og pensjonsvilkåra. Alle desse tre sakene heng også i stor grad saman.

I forhandlingane i 2009 sikra hovedorganisasjonane (med Unio, som PF er ein del av, som ein av dei viktigaste aktørane) framleis

bruttopenjonsordninga med garanti om 66%, sjølv om levealderjusteringa som Stortinget har vedteke, vil over tid redusera 66% til eit litt lågare uttak. Pensjonssaka er svært viktig for PF og Unio. I nær framtid ventar nye debattar og forhandlingar om innretninga på særaldersgrensa. Bruttogarantien som er sikra er heilt avgjerande for særaldersgrensa også.

Offentleg statistikk syner at politiet har hatt ein god lønsutvikling siste året. Fleire media har kåra politiet som «lønsvinnar» i 2010. Det er sjølvsagt hyggeleg å sjå at hardt arbeid og god organisasjonsdisiplin gjev resultat, sjølv om ein del av denne lønsutviklinga er betaling for meirarbeid og ein mellombels avtale for unntak i arbeidsmiljølova.

På vegne av forbundsstyret og alle dei 13500 medlemmane i Politiets Fellesforbund vil er ynskja Politiets Pensjonistforbund lukke til med jubileumsåret og alle utfordringane i framtida.

Eg har eit sterkt ynskje og håp i jubileumsåret. Det er at dykkar tidlegare arbeidsgjevar, Politidirektoratet, tek eit større økonomisk ansvar for drifta at Politiets Pensjonistforbund. Politiet har litt å læra av Forsvaret og andre store statsetatar når det gjeld å ta vare på sine pensjonistar.

*Beste helsing
Arne Johannessen
forbundsleiar Politiets Fellesforbund*

Tilbakeblikk på 25 år i PPF

I min leder i Politipensjonisten 1-2011 skrev jeg: «*Det er en god leveregel at hvis man skal forstå nåtiden må man kunne fortiden og skue inn i framtiden.*» Derfor er det viktig å kunne historien når man skal gå videre.

1986

Vårt første styre: Leif Eliassen, Fredrikstad, Egil Mørk, Asker og Bærum, Bjørn Haner, Oslo, Sigrid Kirkemo, Oslo, Thoralf Halland, Ski

Det var januar. Det var kaldt ute, men inne på Highland Hotell på Geilo var det varme og kameratskap da 28 pensjonister fra politi- og lensmannsetaten møttes for å diskutere om det var liv laga for en organisasjon for justisetatens pensjonister. Der-

for var også Einar Berg fra Norges Lensmannslag, Rolf Stubdal fra Lensmannsetatens Landslag og Gunnar Gjone fra Politiembetsmennene med som observatører. Formann i Forsvarets pensjonistforbund Jack Helle var også til stede som gjest og bidro med synspunkter på viktigheten av å få etablert en organisasjon som kunne ivareta pensjonistenes rettigheter og sosiale interesser.

27 ivrige pensjonister på Geilo 7.-8. Januar 1986.

Forut for dette hadde Norsk Politiforbund (NPF) både på Landsmøtene i 1980 og 1984 drøftet behovet for å etablere en organisasjon for pensjonistene. NPFs vedtekter, sist revidert i 1976, hjemlet ikke adgang for medlemskap for pensjonister. Normalvedtektene for lag og foreninger i NPF kunne gi pensjonistene lokalt passivt medlemskap. Enkelte steder hadde pensjonistene ingen forbindelse verken til andre pensjonister eller yrkesaktive

Nyvalgt formann Bjørn Haner mottar klubba fra NPF's formann Arnold Nilsen.

kolleger. Tillitsvalgte hadde i lengre tid hatt en følelse av at de ikke maktet å gjennomføre en rekke nye oppgaver som pensjonistene var opptatt av. Det var oppstått et merkbart behov for en fastere organisasjonsmessig oppbygging både lokalt og på landsbasis hvis det skulle være mulig å fremme saksområder som særlig statspensjonistene ble berørt av.

NPFs forbundsstyre vedtok på møte i Bergen i 1983 at det skulle nedsettes et pensjonistutvalg. Utvalget skulle bl.a. ha som oppgave å utrede *«på hvilken måte NPF best kunne ivareta nåværende og fremtidige pensjonisters interesser»*. Knut Evje ble formann i utvalget og fikk med seg Kjell Kalleberg og Erling Trippestad fra Oslo og Hermod Foosnæs fra Trondheim som varamann. Utvalget gjorde en god innsats og de kom den 3. februar 1984 med en fyldig og god innstilling. De fremmet forslag om at det skulle opprettes en ny organisasjon (Politiets Pensjonistforbund) og la også fram forslag til vedtekter. Denne innstillingen ble sendt på høring og fikk sin endelige avgjørelse på NPFs Landmøte 1984.

I møte på forbundskontoret til NPF 10. juni 1985 hvor Thorolf Halland, Ski, Fredrik Høgli, Asker og Bærum, Bjørn Haner, Oslo,

Samlet på Arnold Nilsens kontor til «diskusjon».

Wilhelm Isaksen, Follo, Leif Eliassen, Fredrikstad, Morten Slettevold, Oslo og Knut Evje, Nøtterøy, møtte sammen med forbundsformann Arnold Nilsen og forbundssekretærene Kåre Kristmoen og Jan Klynderud, ble hele sakskomplekset gjennomgått og diskutert og ulike løsninger ble skissert. Det ble ikke oppnådd enighet om omgående å danne et interimsstyre, men det var enighet om å nedsette et arbeidsutvalg. Arbeidsutvalgets mandat ble: *«Å forberede et konstituerende møte for dannelsen av Politiets Pensjonistforbund»*. Arbeidsutvalget hadde flg. medlemmer: Bjørn Haner, Oslo, Fredrik Høgli, Asker og Bærum og Leif Eliassen, Fredrikstad.

Knut Evje.

Forbundsformann Arnold Nilsen framholdt på Geilo at det nå var viktig å ta et krafttak for pensjonistene etter den dårlige samvittigheten som hadde rådet i forbundet alt for lenge. Pensjonistproblemet hadde stått på dagsorden helt siden 1906. Etter en lang samfunnstjeneste burde det ikke være slik at man gikk ut døra og ble glemt. Behovet for tilhørighet og samhold vil alltid være til stede. Problemer man ikke kan løse alene, må noe ta tak i for deg.

Arbeidsutvalgets formann Bjørn Haner sa i sitt innlegg på møtet at det var på høy tid at vi kom i gang. *«Vi er gamle, men skal på nytt inn i rampelyset. Mange har kanskje lagt planer for sin pensjonisttilværelse. Hva betyr det å «nyte sitt otium? En velfortjent hvile? Kan den bli velfortjent med de økonomiske forhold vi blir avspist med? Vi avspises med en mindre pensjon enn den vi i sin tid inngikk kontrakt om. Det er en skandaløs måte vår arbeidsgiver behandler oss på. Fra vår yrkesaktive dag, skred vi inn i framtida som null-pensjonister. Vi har fått alderstrygd, men det var ikke det vi inngikk kontrakt om. En gjenlevende ektefelle avspises også med alderstrygd, heller ikke det var forutsetningen, sa han.»*

Bjørn Haner.

Arbeidsutvalgets innstilling ble vedtatt enstemmig. Det kan dog tilføyes at Hermod Foosnæs fra Trondheim var skeptisk til formen og omfanget av forbundet. Kontingenten ble satt til kr. 100,- pr. år.

Av hensyn til økonomien ble det første styret i forbundet i det vesentlige sammensatt av medlemmer fra Østlandsregionen:

De valgte ble:

Sentralstyre:

Bjørn Haner, formann
 Egil Mørk, Asker og Bærum, nestformann
 Sigrid Kirkemo, Oslo, styremedlem,
 (sekretær og kasserer)
 Leif Eliassen, Fredrikstad,»
 Thoralf Halland, Ski»

Varamedlemmer:

Alfild Næss, Oslo
 Fredrik Høgli, Asker og Bærum
 Morten Slettevold, Oslo

Kontrollnemnd:

Knut Evje, Nøtterøy, formann
 Rolf Østerud, Oslo
 Wilhelm Isaksen, Follo

Varamedlemmer:

Anton Næsteby, Moss
 Andreas Wam, Drammen
 Odd Reidar Firing, Horten

Revisor:

Britt Phillips, Follo

Vara:

Frode Kirkemo, Oslo

Vedtektskomite:

Knut Evje, Nøtterøy
 Thorolf Halland, Ski
 Senere utvider med Mads Hamborg fra Hønefoss

Valgkomite:

Leif Eliassen, Fredrikstad
 Hans Thue, Bergen
 Georg Gulbrandsen, Oslo

Forbundet hadde ved oppstarten ca. 600 medlemmer som økte til ca. 800 i perioden.

Fra styrets beretning som ble lagt fra på Landsmøtet i oktober 1987 kan vi lese:

Etableringsarbeidet

Allerede i januar startet arbeidet med å etablere forbundet. Ikke hadde man noe sted å være, og ikke hadde man noen økonomi. NPF var rause og ga kr. 3.000,- Politimester Willy Haugli ordnet med kontorlokale i Politihuset på Grønland hvor man delte plass med Oslo Politis Pensjonistforening. Det var videre et stort arbeid å registrere og få på plass sentrale arkiv og registrere slik at man fikk oversikt over de lag og foreninger på landsbasis som meldte seg inn i forbundet.

De økonomiske forholdene hindret informativ reisevirksomhet, men formann var foredragsholder på fire fellesmøter på Østlandet. Det ble holdt fem sentralstyremøter.

Samarbeidet med NPF fortsatte og man etablerte et godt, og nyttig, samarbeid med Forsvarets Pensjonistforbund og Landslaget for Statspensjonister. Det var også nyttige samarbeids- møter med andre pensjonistforbund med statspensjonister som medlemmer, særlig i spesielle saker som f. eks. etterreguleringssaken. Det ble også luftet tanken om å etablere et Statspensjonistenes Fellesråd, en sak som ble tatt opp til utredning. Lensmannsetatens Landslag meddelte at de hadde tilrådt sine pensjonister å søke medlemskap i de lokale foreningene tilsluttet forbundet.

Organisasjonsmessige saker

Statspensjonen og samordningen var til behandling mange ganger, ikke minst det uheldige reguleringsprinsippet og samordningen i praksis. Forbundet fulgte særlig med under debatten om statspensjonen i Stortinget 10. juni 1986. Forbundet skrev også brev til statsråd Tove Strand Gerhardsen om disse uheldige og diffuse forholdene i samordningsloven, og krevde at det måtte utarbeides forskrifter.

Stønad fra Justisdepartementet

Velferdstiltak for pensjonistene var regulert i Melding nr. 27 N/86. Det viste seg at denne meldingen ikke var kjent ute hos de lokale politimestrene. I februar 1987 ble dette meddelt Justisdepartementet som førte til at departementet sendte ut Rundskriv G-128/87 til politimestrene. De lokale foreningene kunne deretter søke om velferdsmidler.

Politibladet og lommekalender

Forbundet fikk beskjed fra NPF at de av medlemmene som fortsatt ville motta Politibladet og lommekalendere måtte betale kr. 132,- pr. år for bladet og kr. 23,- for lommekalenderen. Styret vedtok at kravet ikke skulle etterkommes og det ble iverksatt undersøkelser for å få et annet informasjonsblad og kalender.

Pensjonsforholdene for statspensjonister og andre:

Forbundet engasjerte seg sterkt i arbeidet med å forbedre «pensjonslønna» i etableringsperioden. De betraktet pensjonsordningen som en viktig del av de alminnelige lønns og arbeidsvilkår. De arbeidet iherdig, bl. annet sammen med Forsvarets Pensjonistforbund, for en bedre regulering av statspensjonen. G-reguleringen kom også på trappene og det var skepsis til at denne skulle påvirke statspensjonen i forhold til folketrygden. G-reguleringen ble vedtatt av Stortinget 10. juni 1986. Etterreguleringssaken ble fulgt opp. Dette resulterte i St.meld. nr. 28 (1986-87) samordning av tjenestepensjon med tilleggspensjon fra folketrygden. Særlig hadde dette betydning for enkepensionistene.

1987-1989

Forbundet holdt sitt første ordinære Landsmøte ombord på Jahre Lines nye flaggskip «Kronprins Harald» i tiden 5.-7. oktober 1987. 33 delegater hadde møtt i tillegg Arnold Nilsen og Jan Klynderud fra NPF og revisor Britt Phillips.

Forbundsformann Arnold Nilsen overrakte forbundets fane og kr. 15.000,- i støtte, han kunne opplyse at Justisdepartementet hadde gitt et tilskudd til møtet i samme størrelse.

Formann Bjørn Haner la fram styrets beretning for perioden januar 1986 til oktober 1987.

Dagsorden var omfattende og debatten livlig. Mye dreide seg om pensjonistenes frustrasjon over myndighetenes manglende evne til å sette seg inn i statspensjonistenes situasjon. Thor Johnsen og Einar Hermanrud var dirigenter. Eva Haner og Frode Kirkemo sekretærer.

Ved Landsmøtets åpning i 1987 var det registrert 726 medlemmer.

I perioden 1987 til 1989 hadde **styret** bestått av: 5

Leder	Bjørn Haner	Oslo
Nestleder	Thoralf Halland	Ski
Styremedlem	Leif Eliassen	Fredrikstad
	«Einar Hermanrud	Oslo
	«Hans Thue	Bergen
Varamedlem	Morten Slettevold,	Oslo
	Fredrik Høgli.	Asker og Bærum
	Georg Gulbrandsen,	Oslo
Kontrollnemnd	Leder Knut Evje,	Oslo (Nøtterøy)
	Medlem Wilhelm Isaksen,	Follo
	Medlem Rolf Østerud,	Oslo
	Varamedlem Andreas Wam,	Buskerud
	Varamedlem Odd R. Firing,	Nord-Jarlsberg
Varamedlem Mikal Næss,	Kongsvinger	
Revisor:	Reidun Ingvoldstad,	Oslo
Vararevisor	Alfild Næss,	Oslo
Fagrevisor	Britt Phillips,	Follo

Bjørn Haner la vekt på, i sin hilsningstale på Landsmøtet at forbundet alltid må se framover. Det er mange stridsspørsmål som må løses. Når man går av med pensjon takkes man av med gaver, og plutselig så vet alle andre hva som er best for deg. Men han presiserte at alle eldre har vært unge, men de unge har aldri vært eldre. Derfor kan de heller ikke vite. Han var bekymret for at forbundet ikke hadde midler og hjelp til å ta løpende saker. En leder kan ikke ta alt, men er avhengig av teamwork. Statspensjonistene må stå samlet i en felles organisasjon som ikke påvirkes av politikerne. Vi må ikke sitte på gjerdet og furte, vi må ut på banen, det er de aktive på banen som seirer, sa Haner.

Til Landsmøtet i 1989 ble det lagt fram en fyldig beretning. 21 pensjonistforeninger var nå tilsluttet forbundet. Siste lag som var meldt inn var Vest-Agder med sin leder Arne Tjersland.

Ved slutten av 1989 var det 930 medlemmer.

Samarbeid

Samarbeidet med Norsk Politiforbund fortsatte og ble ved periodens slutt karakterisert som meget godt. NPFs vedtekter hjemlet ikke adgang til medlemskap for pensjonister. Derfor var det viktig at PPF ble dannet. NPF hadde fram til denne dannelsen ikke behandlet pensjonistsaker. I den sammenheng ble det nevnt at enkelte ekstreme saksområder som berørte alle statspensjonister som: – generell nedbygging av pensjonene, et betydelig antall fikk betegnelsen «nullpensjonister», enkepensjonen som ble samordnet bort osv. ikke ble tatt opp som saker i NPF. På Landsmøtet i NPF i 1988 ble det derfor gitt uttrykk for:

«De aller fleste av våre medlemmer håper på å bli pensjonister med tiden»

«Norsk Politiforbund bør derfor gå inn for en nærmere tilknytningsform til Politiets Pensjonistforbund noe begge forbund vil være tjent med på sikt».

Et konkret forhandlingsresultat av dette ble at NPFs vedtak om at våre medlemmer skulle betale for Politibladet ble omgjort til: «Politibladet sendes medlemmer av Politiets pensjonistforbund uten omkostninger for disse».

Det var selvsagt at de enkelte forbund skulle være frittstående, beholde sin egenart, men at det skulle samarbeides i «analoge saker» som ble fremmet for Staten.

Pensjonssaker

Forbundet fulgte utviklingen i Statens Pensjonskasse med argusøyne i perioden. Videre tok de aktiv del i forhandlingene i G-reguleringen og uttalte:

«*Sammenlignet med årets lønnsoppgjør i privat og offentlig sektor, er pensjonistene kommet relativt fordelaktig ut. Vi bør være godt fornøyd med årets oppgjør.*»

«Knekkpunktet» som kostet Staten ca. 30 millioner kroner det første året ble gjennomført, videre behandlet forbundet Garantiavtalen ved fratredelse, Enkepensjonen og samordningen som ble endret, diskutert og vedtatt i Stortinget var et stort tema og den 17. mars 1989 avsa Eidsivating Lagmannsrett dom i den såkalte enkesaken med Ingeborg Ertsaas Bjørnaaneset. Hun hadde da kjempet i 12 år. Lagdommer Sverre Bjørnsen sa: «*Samordningen av pensjonsrettigheter opptjent utenfor Staten med etterlatte ytelser fra Statens Pensjonskasse, slik det har vært praktisert, er ULOVLIG.*».

Dommen hadde stor prinsipiell betydning og berørte mellom fem og seks tusen enker som var i samme situasjon. Dette kostet staten ca. 200 millioner kroner. I tillegg behandlet forbundet Trygdemeldingen som passerte statsråd i oktober 1988 og ikke minst skatten for pensjonistene som ble endre i forbindelse med omleggingen i 1988. Det ble antydnet at pensjonister med relativ høy pensjon måtte regne med å betale skatt på nivå med de yrkesaktive. Særfradragene ble tatt vekk ved statsskatteligningen og for pensjonistene betydde det en skatteskjerpelse. Avtalefestet pensjon ble også innført, noe som var en nyskaping ved lønnsoppgjøret i 1988.

Forsikring

NPF inngikk, i likhet med NPF, en avtale med UNI Forsikring om rabatt for skadeforsikring for alle våre medlemmer. Det skulle gis 25 % rabatt i tillegg til normale bonus for bil, båt, villa og ferie/fritid

1989 – 1991

Også Landsmøtet 1991 ble holdt ombord i M/S «Kronprins Harald» i tiden 4.-6. juni. 54 delegater og gjester var offisielt med.

Beretningen innledet med flg. fra Piet Hein:
7

*«Når man føler hvor lite man når
med sin flid,
er det nyttig at minnes at
ting tar tid»*

Styret som ble valgt på Landsmøtet 8. juni 1989 på Kielferga, besto i perioden av:

Leder	Hans Thue	Bergen
Nestleder	Einar Hermanrud	Oslo
Styremedlem	Leif Eliassen	Fredrikstad
Styremedlem	Håkon Negaard	Oslo
Styremedlem	Sigmund Kristiansen	Drammen
Varamedlem	Fredrik Høgli	Asker og Bærum
Varamedlem	Morten Slettevold	Oslo
Varamedlem	Peder Lillebakk	Molde

Kontrollnemnd:

Leder	Knut Evje	Nøtterøy
Medlem	Rolf Østerud	Oslo
Medlem	Thoralf Halland	Ski
Varamedlem	Andreas Wam	Drammen
Varamedlem	Mikael Næss	Kongsvinger
Varamedlem	Rolv Haugerud	Drøbak

Revisjon:

	Reidun Ingvoldstad	Oslo
	Alfild Næss	Oslo
Varamedlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand
	Bernt H. Fyrong	Skien
Fagrevisor	Britt Phillips	Drøbak

I sentralstyremøtet 22. august 1989 konstituerte det seg i et arbeidsutvalg bestående av Thue, Hermanrud og Negaard, kasserer ble Leif Eliassen og forretningsfører ble Sigrid Kirkemo. Varamedlem Morten Slettevold døde i perioden.

Sentralstyret hadde i alt ti møter i perioden og arbeidsutvalget hadde 12 møter. i perioden.

Kontorforholdene

Forbundet fikk i perioden eget kontor på Politihuset i Oslo og fikk også støtte av politimester Willy Haugli og personalsjef Kjell Bjerke, til «*det de med rimelighet kunne be om*». Det ble kjøpt inn en datamaskin som gjorde det mulig å holde orden på medlemsregisteret. Forbundssekretæren var også regelmessig på kontoret og kunne svare på henvendelser. Det ble kjøpt inn moderne optaker og redigeringsutstyr for å få gode referater fra Landsmøter, seminarer osv. Forbundslederen utførte en mengde arbeid og gjøremål fra sin bolig i Bergen.

Organisasjonen

Forbundet hadde nå 24 tilsluttede lag og foreninger. Follo og Nord-Jarlsberg ble oppløst i perioden, Narvik og Vest-Finnmark kom på plass og det grodde i Namsos og Steinkjer, i Haugesund og Arendal. Ved periodens slutt var medlemstallet ca. 1130. Den første vervekampanjen ble satt i bevegelse høsten 1989 med bakgrunn i en brosjyre forbundet hadde utarbeidet sammen med UNI forsikring. Vervekampanjen ble organisert i samarbeid med NPFs lokale lag og foreninger, men resultatet var ikke overveldende. I juni 1990 fikk forbundet en dataliste fra Statens Pensjonskasse som viste at det var ca. 5200 potensielle medlemmer innenfor det vedtektsfestede organisasjonsområdet.

Samarbeid med andre organisasjoner

Den forpliktende avtalen med NPF hvor bl. annet Politibladet skulle tilstilles alle medlemmer i PPF gratis ble videreført. NPF skulle automatisk overføre medlemskapet til PPF når deres medlem ble pensjonist, men medlemmet måtte selv reservere seg. Det ble også avtralt en rekke administrative og gjensidige informasjonsplikter, bl.a. skulle man i forbindelse med hovedtariffoppgjøret drøfte saken.

Det ble også inngått interimsavtaler med Forsvarets Pensjonistforbund (FPF) og Landslaget for Offentlige Pensjonister (LOP). I tillegg ble det laget utkast til samarbeidsavtale med Statstjenestemannskartellet(SK), Norsk Jernbane-pensjonisters Forbund (NJF), Postpensjonistenes Landsforbund (PL), Televerkets Pensjonistforbund(TP), Tjenestemannslagets pensjonistorganisasjoner (TLP) og Norsk Kommuneforbunds Landsråd for pensjonister (NKLP).

Sentralstyret konstaterte allerede på sitt første møte august 1989 at PPF måtte tilknyttes en større enhet om vi skulle bli hørt med våre synspunkter og standpunkter.

PPF, FPF og LOP tok initiativ og dannede forløperen til Statspensjonistenes Samarbeidsutvalg (SPSU). Når

Gode kontorforhold i Politihuset Oslo.

denne organisasjonen var etablert, utviste den stor aktivitet og bare i 1990 ble det behandlet 46 saker. Det ble også vedtatt av sentralstyret at det skulle opprettes en samarbeidsavtale med Norsk pensjonistforbund. Denne skulle behandles på Landsmøtet i 1991 PPF hadde også store økonomiske utgifter i denne forbindelse da Hans Thue bodde i Bergen og det påløp store reiseutgifter. Sosialdepartementet ble derfor bedt om å gi en offentlig støtte på kr. 230.000,- til dette samarbeidsutvalget.

PPF innledet også et forsiktig samarbeid med kollegene i Stockholm.

Forhandlingsretten

Retten til å forhandle hadde vært et overordnet mål i periodene fram til nå. I 1989 vedtok Landsmøtet: «*Sentralstyret skal arbeide for å få endret forskriftene i tjenestetvistloven og arbeidstvistloven, slik at regulering av pensjons – og trygdeordningen blir forhandlingstema*».

Dette var et uttrykk for at man ikke var fornøyd med den avtalen som var inngått fra 1979. Den ble fastslått i en avtale som trådte i kraft 10.11.1982, sitat:

«*§ 1. Det opprettes et forhandlings- og kontaktutvalg for pensjonistenes organisasjoner og regjeringen med denne sammensetning:*

Tre medlemmer fra regjeringen, formann i utvalget utpekes av disse. Tre til fem medlemmer (med varamedlemmer) fra pensjonistenes organisasjoner. Medlemmene oppnevnes av Norsk pensjonistforbund og Landsorganisasjonene i Norge. Medlemmene kan møte med rådgivere.»

Dette var en sak som måtte få sin løsning fordi den kunne holde PPF utenfor påvirkningsmuligheter i forhandlingene. Styret uttalte derfor til landsmøtet at:

«*Skal derfor PPF komme i posisjon for forhandlinger/drøftinger om sine pensjonsforhold, er det på sikt antakelig ingen annen vei å gå enn å søke samarbeidsavtaler med dem, som allerede har ordningen.»*

Statspensjonene

PPF fulgte reguleringen med argusøyne også denne perioden: Stortinget hadde sagt i 1986 at statspensjonen skulle reguleres i takt med den årlige reguleringen av folketrygdens grunnbeløp dvs. reguleringene av «G». Denne hadde vært slik fra 1986:

1986 = 8,6 %
 1987 = 6,78 %
 1988 = 3,6 %
 1989 = 5,48 %
 1990 = 3,975 %

Virkningene hadde vært ujevne, men relativt gode.

Det oppsto også en ny sak i de såkalte «enkesakene». Synnøve Lassung – saken, (enkene som etter Stortingets vedtak falt utenfor Bjørnaanesset dommen), om fraskilte enkers pensjonsrettigheter, herunder krav om renter m.m. ble en sak som PPF aktiverte seg i SPSU sammenheng. En urettferdighet, som ble behandlet i PPF var det forholdet at vår medlemmer som var pensjonert før 1.5. 1987 fikk en vesentlig bedre pensjon enn dem som ble pensjonert senere. Denne urettferdigheten fortsatte også ut over perioden.

1991 – 1993

Landsmøtet ble holdt på M/S «Kronprins Harald» i tiden 1. til 3. juni 1993.

Styrets målsetting i perioden var: «- *å fortsette oppbyggingen av organisasjonen, – å legge grunnlaget for en sikrere økonomi, – å vedlikeholde medlemmenes økonomiske kår, og å bringe organisasjonen i en posisjon, hvor vi er med der målene trekkes opp og der hvor beslutningen blir truffet.*»

Styret som ble valgt på Landsmøtet 6. juni 1991 på Kielferga, besto i perioden av:

Forbundsleder	Hans Thue	Bergen
Nestleder	Einar Hermanrud	Oslo
Forbundssekretær	Håkon Negaard	Oslo
Kasserer	Leif Eliassen	Fredrikstad
Styremedlem	Sigmund Kristiansen	Drammen
1. varamedlem	Kjell Garder	Moss
2. varamedlem	Egil Mørk	Asker og Bærum
3. varamedlem	Peder S. Lillebakk	Molde

Kontrollnemnd:

Leder	Knut Evje	Nøtterøy
Medlem	Thoralf Halland	Ski
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand
Varamedlem	Asbjørn Larsen	Oslo
Varamedlem	Johan P. Opsahl	Stavanger
Varamedlem	Andreas Wam	Drammen

Revisjon:

	Eilif Eskøy	Oslo
	Bernt H. Fyrong	Skien
Varamedlem	Øyvind Danielsen	Oslo
Varamedlem	Hans Halden	Drammen

Hederstegnutvalg:

Leder	Kjell Garder	Moss
Medlem	Asbjørn Larsen	Oslo
Medlem	Fredrik Høgli	Asker og Bærum
Medlem	Bernt H. Fyrong	Skien
Medlem	Hans Halden	Drammen
Varamedlem	Ferdinand Bøckmann	Fredrikstad
Varamedlem	Ragnar Johansen	Halden
Varamedlem	Aase Ellinor Andersen	Oslo

Forretningsfører

Mary Martinsen Oslo

I sentralstyremøtet 22. august 1989 konstituerte det seg i et arbeidsutvalg bestående av Thue, Hermanrud og Negaard,

Sentralstyret hadde i alt 11 møter i perioden.

Administrasjon

Det er innkjøpt datautstyr til kontoret og forbundet kjøpte inn pc til lederens hjemmekontor. Fortsatt er det gratis kontor ved Oslo politikkammer.

Organisasjon

Forbundet hadde nå 29 lag og foreninger, seks nye lag hadde sluttet seg til, nemlig; Romerike, Larvik og Sandefjord, Aust Agder, Arendal, Haugesund, Hordalensmennene og Mosjøen. Forbundet hadde 2013 medlemmer. Fra 1.1. 1993 virket samarbeidsavtalen med NPF slik at medlemmene som pensjoneres, automatisk ble overført til PPF.

Samarbeid

Det gode samarbeidet med NPF fortsatte. SPSU fungerte godt i hele perioden og det ble holdt 12 møter og ca. 100 saker ble behandlet. I Landsmøtet ble det lagt fram et forslag om å avvikle SPSU og opprette SAKO hvor Norsk pensjonistforbund skulle lede en paraplyorganisasjon bestående av Jernbane, Post, Tele, Forsvar, Landslaget for off. pensjonister og oss.

Saker i perioden

Det ble arbeidet spesielt med saker som vervekampanjen, kommunale og fylkeskommunale eldreråd som var et resultat av loven av 8. november 1991. Med SPSU som basis fikk vi inn om lag 50 representanter.

Endringer i folketrygden ble gjennomført i 199/92, og en endring berørte pensjonen direkte nemlig økningen av trygdeavgiften fra 1,6% til 3,00% renter på etterbetaling og for sen utbetaling av pensjonen ble tatt opp som et særkrav med statsråd Tove Strand Gerhardsen, men saken ble stilt i bero. Medlemsbistanden økte.

Sommertreff ble avvirket på Hovden i 1992 og det deltok 220 medlemmer. Lederseminaret ble avvirket i oktober 1992.

En viktig sak ble avklart med Justisdepartementet, nemlig den årlige støtten til drift. Alle henvendelser hadde hittil vært negative, eller ubesvarte. Høsten 1992, etter påtrykk fra NPF, fikk forbundet kr. 50.000,- med beskjed om at dette var et engangsbeløp og at forbundet ikke kunne regne med noen støtte i framtida. Men styret ga seg ikke, og ba om et møte med departementet. Det fikk vi ikke, saken ble som sedvanlig tiet i justisdepartementet. På formannseminaret på Geilo tok Thue opp saken direkte med statsråden og ekspedisjonssjefen som førte til at vi fikk en støtte på kr. 100.000,-, og at departementet tok sikte på; «*å gi et fast årlig bidrag*».

Forsikringsordningen

I den tiden PPF har hatt en forsikringsavtale med UNI Storebrand, har dette vært en tilslutning til NPFs avtale med UNI-S. Etter forhandlinger fikk PPF sin egen avtale fra 1.3.1992 – **avtale 100**. Ca 1350 medlemmer ble tilsluttet denne avtalen.

Styret avsluttet sin beretning for denne perioden med flg.: «*Vi er, sagt på en annen måte, blitt et fullt utviklet og offentlig anerkjent forbund, voksne og beredt til å ta fatt på nye oppgaver!*»

1993 – 1995

Etter en sterk vekst etter forbundets stiftelse, ble denne perioden en konsolideringsfase. Kjennetegnet på dette var fortsatt soliditet og stabilitet, så vel tilslutning fra foreninger og lag, i medlemstall og økonomi.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 1993, besto i perioden av:

Leder	Hans Thue	Bergen
Nestleder	Einar Hermanrud	Oslo
Forbundssekretær	Håkon Negaard	Oslo
Forbunds-kasserer	Mary Marthinsen	Oslo
Styremedlem	Magnar Myrmel (infoansvarlig)	Bergen
Styremedlem	Kjell Garder	Moss
Styremedlem	Sigmund Kristiansen	Buskerud
1. Varamedlem	Peder S. Lillebakk	Molde

Kontrollnemnd:

Leder	Knut Evje	Nøtterøy (til 26.1.95)
Medlem	Thoralf Halland	Ski
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand
Medlem	Johan P. Opsahl	(Stavanger fra 27.1.95)

Revisjon:

Eilf Eskøy	Oslo
Bernt H. Fyrong	Skien (død januar 1994)
Arne Østli	Oslo

Hederstegnutvalg:

Leder	Kjell Garder	Moss
Medlem	Bjørn Haner	Oslo
Medlem	Hans Halden	Drammen
Medlem	Fredrik Høgli	Asker og Bærum
Medlem	Bernt H. Fyrong	Skien (død januar 1994)
Medlem	Asbjørn Larsen	Oslo (fra februar 1994)

I medhold av vedtektene § 6, 13.ledd, pkt. 9 besto arbeidsutvalget av Thue, Hermanrud og Negaard.

Sentralstyret hadde i alt 11 møter i perioden.

Organisasjon

Forbundet hadde nå 31 lag og foreninger med til sammen ca. 2150 medlemmer, herav ca. 400 som var direkte medlemmer.

Administrasjon

Fram til mai 1995 bodde forbundslederen i Bergen og som følge av dette sitt arbeidsrom der. Den daglige driften ble naturlig preget av dette.

Reisevirksomheten ble betydelig. Forbundslederen flyttet til Bærum i mai 1995 og dette lettet det administrative arbeidet vesentlig.

Forbunds-kontoret var fortsatt lokalisert i Politihuset i Oslo slik politimesteren i sin tid hadde gitt tillatelse til. Magnar Myrmel ble valg inn for å ta seg av den interne og eksterne informasjonen. Forbundets aktiviteter ble omtalt på minst en side i NPFs Politibladet som ble lest med stor interesse. Imidlertid vedtok bladstyret i Politibladet nye regler for tildeling av Politibladet som medførte at et stort antall medlemmer ikke fikk bladet tilsendt. Reisevirksomheten ut til lokallaga var god.

Økonomien var god i det forbundet deltok i «lykkespill» (Bingo) som innbrakte kr. 134.332,-. Kontingenten dekket bare 60 % av de løpende administrasjonsutgiftene.

Pensjon

Samarbeidet i SAKO fortsatte og vår mann i forhandlingene var forbundsleder Ole Dokke fra Forsvarets Pensjonistforbund. Forhandlinger førte til ytterligere to nye vedtak i Stortinget. Som kjent var reguleringen av statspensjonen knyttet sammen med grunnbeløpet i folketrygden «G», fra 1993 skulle forhandlingene baseres på en utvikling av pensjonsnivået på linje med lønnsutviklingen for de yrkesaktive. I en protokolltilførsel ble det også slått fast at pensjonistene kunne kreve kompensasjon for «etterslepet» (om slik fantes).

Samarbeid

Samarbeidet med NPF hadde vært «intimt og preget av god vilje fra begge hold». Politi- og Lensmannsetaten, som Politibladet nå het; ble sendt gratis til tidligere medlemmer av NPF.

SPSU ble oppløst høsten 1993 og forbundet sluttet seg til avtalen mellom Norsk Pensjonistforbund og de landsdekkene pensjonistorganisasjonene innenfor offentlig sektor. **SAKO.**

Samarbeidet med UNI Storebrand om videreutvikling av avtale 100 fortsatte i perioden.

Det ble holdt kontakt med våre kolleger i Sverige hvor Svensk Polisforbund hadde engasjert seg. Utviklingen i Danmark hadde stoppet opp og det samme gjaldt Finland.

Sommertreff – seminar

Forbundet avviklet sommertreff i slutten av juni 1993 og i 1994 på Storefjell Høyfjellshotell på Golsfjellet i Hallingdal. Seminar for tillitsvalgte ble også avviklet i 1994.

Utviklingen syntes å fortsette på samme vei og med samme innsats.

1995-1997

Forbundsstyret

Bak fra venstre: Magnar Myrmel, Kjell Garder, Sigmund Kristiansen.

Foran fra venstre: Håkon Negaard, Einar Hermanrud, Hans Thue, Mary Marthinsen.

Landsmøtet ble holdt på (nær sagt som vanlig) på M/S «Kronprins Harald» i tiden 11. til 13. mars 1997.

Innledningsvis sier styret at den jevne og vedvarende utviklingen som

vårt forbund hadde hatt siden 1986 hadde fortsatt. Men sies det videre, «arbeidet med å holda tritt med denne utviklingen kan ikke bli rutine»; «Vi har en levende og aktiv organisasjon, hvor vi har god kontakt med mange enkeltmedlemmer og lag, og disse enkeltstå-

ende personer anmoder i betydelig utstrekning om svært personlig service. Vi er glade for at vi all hovedsak klarer å imøtekomme slike ønsker. Men – med en medlemsmasse som i tall nå er mer enn 2300, med stadig forandringer, tilføyelser og strykninger, må innsatsen på forbundskontoret være der – hele tiden».

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 1993, besto i perioden av:

Leder	Hans Thue	Bergen
Nestleder	Einar Hermanrud	Oslo
Forbundssekretær	Håkon Negaard	Oslo
Forbunds-kasserer	Mary Marthinsen	Oslo
Styremedlem	Magnar Myrmel	Bergen
Styremedlem	Kjell Garder	Moss
Styremedlem	Sigmund Kristiansen	Buskerud
1. Varamedlem	Lars Bjerknæs	Fredrikstad

Kontrollnemnd:

Leder	Thoralf Halland	Ski
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand
Medlem	Johan P. Opsahl	Stavanger

Revisjon:

Eilf Eskøy	Oslo
Arne Østli	Oslo

Hederstegnutvalg:

Leder	Kjell Garder	Moss
Medlem	Olaf Ohnstad	Oslo
Medlem	Hans Halden	Drammen
Medlem	Fredrik Høgli	Asker og Bærum
Medlem	Øivind Skuterud	Tønsberg

Valgkomite:

Leder	Einar Hermanrud	Oslo
Medlem	Olav Tingstad	Trondheim
Medlem	Per. Kr. Pettersen	Aust-Agder

I medhold av vedtektene § 6, 13.ledd, pkt. 9 besto arbeidsutvalget fortsatt av Thue, Hermanrud og Negaard.

Sentralstyret hadde i alt 13 møter i perioden.

Organisasjon

Gudbrandsdal, Sogn og Fjordane og Trondheim meldtes seg inn i 1996. Forbundet hadde nå 34 lag og foreninger med til sammen ca. 2320 medlemmer, herav ca. 500 som var direkte medlemmer.

Hans Thue.

Administrasjon

I forbindelse med omorganiseringen ved Oslo Politidistrikt sto vi i fare for å miste kontorene i Politihuset. Men ved god hjelp av at noen i Politiavdelingen i Justisdepartementet trakk i trådene, fikk vi gratis kontorlokaler i leide lokaler i Grønlandsleiret 25. (Hvor vi fortsatt er).

Saker i perioden

Vi deltok selvfølgelig i forhandlingene om pensjonsreguleringen sammen med de andre organisasjonene i SAKO. St.meld. 35 1994-1995 om velferdsmeldingen ble gitt en solid gjennomgang og

via SAKO ble det påpekt mange forskjeller mellom liv og lære, men kanskje kraftigst ble det påpekt – og påvist – at grunnlaget for hele meldingen var i alt for stor grad preget av fremtidspessimisme.

Samarbeid

Samarbeidet med NPF, SAKO og Storebrand fortsatte i perioden. Fra 1995 og ut 1997 var forbundslederen medlem av arbeidsutvalget i SAKO og fast deltager og rådgiver under forhandlingene. Det nordiske samarbeidet sto helt stille.

Forbundsstyret avsluttet denne perioden med å si at det var deres oppfatning at vi var inne på veien man måtte gå for å «kjempe» for medlemmene. Videre: «**Fordi vi tror at mange meninger og oppfatninger omkring pensjonistenes kår vil la seg kunne tilbakevises over tid, ser vi ingen grunn til hele tiden å stå på barrikadene og rope «ulv». Men ulver er der – noen av dem sogar i fåreklær. Det er vår oppgave å ringe dem inn og uskadeliggjøre dem. Det kan vi klare om vi står sammen.**»

Forbundet 10 år – 1996

Jubileet ble behørig feiret om bord på M/S «Queen of Scandinavia» 8. – 10. januar 1996, med ca. 110 medlemmer, ledsagere og gjester.

Det ble utgitt et festskrift til alle medlemmene.

I sin tale under jubileumsmiddagen sa forbundsleder Hans Thue bl.a. : «Vi skal manifestere at vi trives sammen, som gamle kolleger, og fordi vi har felles mål, tuftet på fortiden, befestet i nåtiden og smidd til et redskap for fremtiden.

Jeg vil gjerne trekke fram noe strofer fra et kjent dikt: «Jo større sak, dess tyngre tak og desto større seier.» Og videre: – vi lever i et organisasjonssamfunn – på godt og ondt. Mest godt, – vi lever i et mediesamfunn på godt og ondt. Kanskje mest ondt, – vi lever i et samfunn der ting skjer så fort og informasjonene er så mange at vi har mer enn nok med bare overfladisk å følge med i utviklingen. Vi lever i nuet og har mer enn nok med å prøve å skaffe litt overskudd til å se framover. Bare i beskjeden utstrekning klarer noen å se bakover i tiden, på det som var og som er grunnlaget for det som er.»

1997 – 1999

Landsmøtet ble holdt på Storefjell Høyfjellshotell under dramatiske omstendigheter. Tidligere forbundsformann Bjørn Haner døde bare noen timer før Landsmøtet skulle settes. Han, og kona Eva, hadde nettopp ankommet hotellet da det skjedde.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 1997, besto i perioden av:

Leder	Hans Thue	Bergen
Nestleder	Einar Hermanrud	Oslo
Forbundssekretær	Håkon Negaard	Oslo
Forbunds-kasserer	Mary Marthinsen	Oslo
Styremedlem	Magnar Myrmel	Bergen
Styremedlem	Kjell Garder	Moss
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
1. Varamedlem	Torfinn Tveito	Arendal

Kontrollnemnd:

Leder	Thoralf Halland	Ski
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand
Medlem	Johan P. Opsahl	Stavanger

Revisjon:

Eilif Eskøy	Oslo
Arne Østlie	Oslo

Hederstegnutvalg:

Leder	Kjell Garder	Moss
Medlem	Hans Halden	Drammen
Medlem	Øivind Skuterud	Tønsberg

Valgkomite:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Anny J. Rustaden	Gjøvik
Medlem	Karl M. Skjæveland	Stavanger
17		

I medhold av vedtektene § 6, 13.ledd, pkt. 9 besto arbeidsutvalget fortsatt av Thue, Hermanrud og Negaard.

Forbundsstyret hadde i alt 14 møter i perioden.

Organisasjon

Rana meldt seg inn i 1997. Forbundet hadde nå 35 lag og foreninger med til sammen ca. 2544 medlemmer, herav ca. 500 som var direkte medlemmer.

Forbundskontoret var under lupen fordi leieavtalen i Grønlandsleiret ville gå ut 31.12.1999. Det ble luftet tanken om å flytte til Storgata 32 i lokalene til NPF. Vi fortsatte forhandlingen med Justisdepartementet om dekning av driftsutgiftene. En slik løsning ville være i tråd med hva de øvrige pensjonistorganisasjonene i staten fikk. «Denne saken må holdes under nøye overvåking», sa styret i sin beretning.

Saker under perioden

De tradisjonelle sakene som pensjonsregulering, velferd for pensjonister, informasjonsvirksomheten ble bedret da «Bladet vårt» kom i gang, det skulle nå trykkes i fire farger fra 1999.

Forholdet til Politibladet, nå Politiforum, tok en annen utvikling. Etter avtale med NPF skulle bladet sendes alle medlemmer av PPF, men PPF skulle betale porto. Denne utgiften måtte vi legge på medlemmene, noe som gjorde at bare 400 medlemmer ønsket bladet tilsendt.

Vår 7.sans var i søkelyset. Det var et kostnadsproblem. Alt koster og et sted går det en økonomisk grense. Forbundsstyret var allikevel av den oppfatning at vi skulle prøve å beholde vår 7.sans som et bindeledd til medlemmene.

Det ble gjennomført et lederseminar på Hurdalsjøen Hotell i oktober 1998 hvor 90 deltagere fra hele landet deltok.

I SAKO sammenheng har det vært to seminarer i perioden tilrettelagt av Forsvarets Pensjonistforbund, henholdsvis på Ørlandet og Stavern.

Sommertreffet ble sløffet i perioden av økonomiske grunner.

Fra kontoret i 1997.

Samarbeid

SAKO samarbeidet fortsatte i i tråd med avtalen. LO-Stat og Norsk Kommuneforbund sluttet seg til avtalen i perioden. Til sammen ga dette en paraplyorganisasjon for omkring 250 000 pensjonister.

Samarbeidet med NPF, nå Politiets Fellsforbund (PF) fortsatte. Men det var nå på høy tid å reforhandle denne avtalen.

Det var inngått samarbeidsavtale med Norges Lensmannslag, en avtale som virket noe sporadisk i perioden, men den ga som et positivt utslag at det kom innmeldinger fra lensmenn til forbundet når de ble pensjonister.

Forsikringsavtale 100

Innenfor rammen ble det fra 1.1.1999 avtalt at våre medlemmer kunne tegne den nye kollektive hjemmeforsikringen noe som ga enda bedre vilkår.

Forbundsstyret varslet en betydelig utskifting i forbundsstyret på Landsmøtet i 1999. Det skulle bety at forbundet gikk inn i et tidskifte og at nye krefter, tanker og ideer skulle slippe til. Den daglige ledelse, som varslet sin avgang hadde gjort tjeneste i ti år. Det var lenge i en slik sammenheng.

1999-2001

Det 8. ordinære Landsmøte ble holdt på Bolkesjø i tiden 12. – 14. juni 2001.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 1999, besto i perioden av:

Leder	Magnar Myrmel	Bergen
Nestleder	Jon Agnar Løken	Oslo
Forbundssekretær	Solveig Slåtten	Oslo
Forbunds-kasserer	Ingrid Mørkhagen	Elverum
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
Styremedlem	Kjell Garder	Moss
Styremedlem	Torfinn Tveito	Arendal
1. varamedlem	Karl-Marton Skjæveland	Stavanger
2. varamedlem	Anny J. Rustaden	Gjøvik

FORBUNDSTYRET

*Bak fra venstre:
Torfinn Tveito, Kjell Garder, Eivind Engen*

*Foran fra venstre:
Ingrid Mørkhagen, Jon Agnar Løken,
Magnar Myrmel, Solveig Slåtten*

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Tor Johansen	Asker og Bærum
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand

Hederstegnvalg:

Leder	Kjell Garder	Moss
Medlem	Øivind Skuterud	Tønsberg
Medlem	Eva Haner	Oslo

Valgkomite:

Leder	Håkon Negaard	Oslo
Medlem	Aug. J. Moldestad	Bergen
Medlem	Kjell Johansen	Mo i Rana

Forbundsstyret hadde i alt 8 møter i perioden.

Organisasjon:

19

Innrøndelag meldt seg inn i 2001. Forbundet hadde nå 36 lag og foreninger med til sammen ca. 2510 medlemmer, herav ca. 400 som var direkte medlemmer.

Kontoret fortsatte sin lokalitet i Grønlandsleiret. Det ble innkjøpt en moderne kopimaskin til kontoret og det ble installert telefaks. Videre ble skriveren til datamaskinen. Kontoret ble betjent mandager og onsdager.

Saker under perioden

Hederstegningnehaverne fikk julehilsen i denne perioden, en tradisjon som fortsatte også i senere perioder.

Lederseminaret ble holdt på «Kronprins Harald» med deltagere fra 33 lag og foreninger. I tillegg var det 40 observatører og medreisende. I alt 83 personer deltok og høre foredrag av konsulent Anne Hanshus, NPF og Torolf Støyva, som tok for seg pensjonsspørsmålene.

Sommertreffet på Quality Røros Høyfjellshotell ble en fulltreffer. 246 medlemmer og medreisende deltok i utflukt til Falkbergets hjem, byvandring på Røros og besøk i Olavsgruva.

Også i denne perioden er det pekt på at 7.sansen var et kostnadsproblem. Den kostet forbundet kr. 52.994,- pluss utsendelse i 2000 og styret mente man var kommet i en situasjon hvor det økonomiske aspektet måtet vurderes av kompetente organer. Inntil vider valgte man å sende ut lommekalenderen.

Økonomien var anstrengt, men under kontroll.

Samarbeid

Samarbeidsavtalen med NPF (nå PF) var under revisjon, og det var særlig tilsendelsen av Politiforum (Politibladet) som burde endres og den 8. februar var vi i møte med forbundsleiaren Arne Johannessen og forbundssekretær Unni T. Grøndal som lovt å fremme dette i kompetente organer. Overføring av medlemmer ble også tatt opp i denne sammenheng fordi dette hadde sviktet uten at man kunne finne hvor svikten lå! Vår forbundssekretær brukte mye av sin tid på dette arbeidet.

I SAKO ble Statens Vegvesen nytt medlem. Samarbeidet utviklet seg også positivt i perioden.

Forsikringer

Storebrand hadde nå skiftet navn til «if» (Kipling!). Det ble kjent at vi hadde fått «haikere» i avtale 100. Forsikringskunder som ikke var medlemmer hos oss, men som hadde fått avtalen. En nærmere undersøkelse viste at 231 forsikringstagere ikke var medlemmer hos oss. Noen var imidlertid relatert til våre medlemmer (enker) slik at tallet ble redusert med ca. 50. De 180 haikerne ble fjernet fra listen.

Styret avsluttet sin beretning med å gjenta nødvendigheten av å stå sammen med de ca. 260 000 som utgjorde pensjonistene i SAKO.

2001 – 2003

Landsmøtet i 2003 ble holdt på Dalseter Høyfjellshotell i tiden 16. – 18. juni.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 2001, besto i perioden av:

Leder	Magnar Myrmel	Bergen
Nestleder	Jon Agnar Løken	Oslo
Forbundssekretær	Olav R. Haugen	Oslo
Forbunds-kasserer	Ingrid Mørkhagen	Elverum
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
Styremedlem	Torfinn Tveito	Arendal
Styremedlem	Kjell Garder	Moss
1. varamedlem	Karl-Marton Skjæveland	Stavanger
2. varamedlem	Anny J. Rustaden	Gjøvik

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Tor Johansen	Asker og Bærum
Medlem	Tellef Ingebretsen	Kristiansand

Hederstegnutvalg:

Leder	Jørgen Roheim	Telemark
Medlem	Eva Haner	Oslo
Medlem	Kåre Bendiksen	Asker og Bærum

Valgkomite:

Leder	Håkon Negaard	Oslo
Medlem	Aug. J. Moldestad	Bergen
Medlem	Kjell Johansen	Mo i Rana

Forbundsstyret hadde 8 møter i perioden.

Organisasjon

Politi-høgskolens lag meldte seg inn i 2002 og forbundet hadde nå 37 lag og foreninger. Medlemstallet var 2555 av disse var nå 342 medlemmer direkte tilsluttet.

Også i denne perioden har det vært en del inspeksjoner fra forskjellige avdelinger innen Oslo Politidistrikt for å ta i øyesyn vår adresse og derigjennom vårt kontorlokale. Vi fikk ved årsskiftet beskjed om å flytte til et mindre kontor lengre inn i gangen. Kontoret er fortsatt betjent mandager og onsdager fra 09 til 15. E-post adresse pensjonist@politiet.no kom på plass, denne ble senere overført til NPFs (PFs) server med adresse ppf@pf.no.

Saker i perioden

Lederseminaret ble holdt om bord i «Kronprins Harald» i tiden 3.-5. september 2002, Det møtte representanter fra 34 lag/foreninger og 32 observatører og medreisende, i alt 80 personer. Forelesere var teolog Erik Jørgen Stabrum som snakket om «menneskelige relasjoner», Torolf Støyva om trygdeoppgjøret og pensjonsspørsmål, orienteringer om «Politireform 2000» og «Velferd for pensjonister» ved forbundslederen.

Sommertreffet ble avviklet på Bolkesjø 16. – 19. juni 2002 med 196 deltagere. Spesialturer var lagt opp bl. annet gjennom Telemarkskanalen og til Vemorkanlegget på Rjukan.

«Medlemsbladet vårt» med forbundslederen som redaktør kom ut med

fire nummer i året. Det ble vurdert som en viktig informasjonskilde til medlemmene.

7. sansen var fortsatt et økonomisk problem med en total utgift på kr. 71.697,-. Forbundsstyret var av den oppfatning at selv om det var mange penger, så var det en investering som våre medlemmer satte pris på.

Utsendelsen av Politibladet (nå Politiforum) var nå løst. På Landsmøtet i 2001 ble flg. vedtatt i samarbeidsavtalen med NPF (PF): «*Medlemmer i Politiets Pensjonistforbund, og som tidligere har vært medlem av Politiets fellesforbund får tilsendt «Politiforum», når det er uttrykt ønske om det. «Politiforum» tilstiles pensjonistene uten kostnader for PPF, som sender oppdatert diskett til Postklart over de som skal ha «Politiforum».*

Forbundets økonomi var fortsatt under lupen og styret måtte sette tæring etter næring. Forsiktighet måtte være det overordnede mål hvis man ønsket å opprettholde den aktivitet og de tjenester våre medlemmer hittil hadde vært vant med gjennom mange år.

Samarbeid

Samarbeidet med SAKO fortsatte og avtalen fikk en oppdatering som ble godkjent av Landsmøtet i 2001. På SAKO møtet 9. februar ble vårt forbund medlem av SAKOs arbeidsutvalg for to år. Et verv som betydde at vi var med i alle forhandlinger med departementene og regjeringen. Pensjonistkommisjonen var i arbeid og fem av styremedlemmene deltok i et seminar hvor kommisjonens foreløpige rapport var under lupen.

Den såkalte «negative effekt» som hadde rammet tusen enker og enkemenn syntes å få sin avslutning i denne perioden. Pensjonsreguleringen ble forhandlet med styrke med krav om at en 20. år gammel lovnad at pensjonen skulle utgjøre 2/3 av den gjennomsnittlige arbeidsinntekt var et politisk løftebrudd. Bondevikregjeringen klarte ikke å få dette på plass.

Forsikringer

Styret ønsket å få avtale 00100 inn i en skriftlig form med «if». Det hadde den ikke vært tidligere. Under dette arbeidet bestemte styret at den skulle gjelde ut 2004.

Styret avsluttet sin beretning slik: «*Det eneste «våpen» man har, er å bruke enhver anledning til å markere pensjonistenes standpunkter. Man må, med andre ord, STÅ PÅ. Det har vi erfaring for gir resultater. Noe annet ville være nytteløst».*

2003-2005

Landsmøtet i 2005 ble holdt i Trondheim.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 2003, besto i perioden av:

Leder	Magnar Myrmel	Bergen
Nestleder	Jon Agnar Løken	Oslo
Forbundssekretær	Olav R. Haugen	Oslo
Forbunds-kasserer	Ingrid Mørkhagen	Elverum
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
Styremedlem	Torfinn Tveito	Arendal
Styremedlem	Karl-Marton Skjæveland	Stavanger

FORBUNDSTYRET

*Bak fra venstre:
Jon Agnar Løken, Torfinn Tveito,
Olav Haugen, Eivind Engen.*

*Foran fra venstre:
Ingrid Mørkhagen, Magnar Myrmel,
Karl-Marton Skjæveland.*

1. varamedlem	Tore Hasle	Gudbrandsdal
2. varamedlem	Karl Haukås	Bodø

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Tor Johansen	Asker og Bærum
Medlem	Knut Solås	Kristiansand

Hederstegnvalg:

Leder	Jørgen Roheim	Telemark
Medlem	Eva Haner	Oslo
Medlem	Kåre Bendiksen	Asker og Bærum

Valgkomite:

Leder	Håkon Negaard	Oslo
Medlem	Aug. J. Moldestad	Bergen
Medlem	Kjell Johansen	Mo i Rana

Forbundsstyret hadde 8 møter i perioden.

Organisasjon

Kriminalpolitisenralen og Ringerike meldte seg inn i 2004 og forbundet hadde nå 39 lag og foreninger. Medlemstallet var 2750 av disse var nå 324 medlemmer direkte tilsluttet.

Etter lederseminaret i 2004 oppnevnte styret et merkantilutvalg som fikk som oppgave å innhente og vurdere tilbud som kunne gi fordeler til våre medlemmer. Det skulle også være forbundets forsikringsutvalg.

Saker under perioden

Lederseminaret ble holdt på «Kronprins Harald» 6. – 8. september 2004 med 35 lag/foreninger og 47 observatører og gjester. Forelesere var forbundsleder Kjell Samuelsen i Norsk Pensjonistforbund, Torolf Støyva om pensjonene, Verner Bakke fra Senter for seniorpolitikk, Terje Bullen fra «if», Øystein Nervik fra SAS-Bråthen og leder for merkantilutvalget i PF Harald Jakobsen.

Sommertreffet ble holdt på Voss i Park Hotell 13.- 16. juni 2004 med 165 personer. Det var laget i Bergen som sto som arrangører og det var

lagt opp turer med Flåmsbanen og guidede turer til Bergen by.

7. sansen kostet dette året kr. 93.462,- inkl. porto.

Økonomien var fortsatt preget av forsiktighet og aktiviteten kunne ikke overstige kr. 450.000,- i året basert på sikre inntekter.

Samarbeid

I SAKO ble det bruduljer da LOP hadde inngått en avtale med Utdanningsgruppens Hovedorganisasjon (UHO). Ingen i SAKO sammenheng kjente til dette. Saken skapte stor irritasjon hos de andre samarbeidsorganisasjonene. På møtet i februar 2005 tok Magnar Myrmel opp saken og sa at dette ikke var forenlig med, og heller ikke i respekt for, den avtalen som var inngått i SAKO. Det ble vedtatt at LOP ikke skulle innkalles til møter før avtalen med UHO var avsluttet eller endret. Etter det har ikke LOP vært med i SAKO.

Pensjonsreformen ble lagt fram av kommisjonen og skapte med en gang reaksjoner og engasjement. Stortingets finanskomite ble tilskrevet og forbundet sluttet seg til uttalelsen fra NPF.

Forsikringer

Avtalen med «if» ble skriftlig. Det førte til at våre medlemmer fikk den beste forsikringsavtalen som da var på markedet. I tillegg fikk forbundet en «godtgjørelse» basert på innbetalt premie fra medlemmene. I 2003 ble den på kr. 55.868,- og for 2004 kr. 119.378,-.

Styret avsluttet beretningen med bl.a. å si: «*Dagens pensjonister står overfor store utfordringer, ikke bare ved uforutsigbare vedtak i Regjering og Storting, men særlig nevnte organers behandling av Pensjonskommisjonens innstilling.*»

2005 – 2007

Det 11. ordinære landsmøtet ble holdt i Bodø 29. – 31. mai 2007.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 2005, besto i perioden av:

Leder	Magnar Myrmel	Bergen
Nestleder	Jon Agnar Løken	Oslo
Forbundssekretær	Olav R. Haugen	Oslo
Forbunds-kasserer	Ingrid Mørkhagen	Elverum
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
Styremedlem	Torfinn Tveito	Arendal
Styremedlem	Karl-Marton Skjæveland	Stavanger
1. varamedlem	Tor Inge Hansen	Tromsø
2. varamedlem	Tore Hasle	Gudbrandsdal

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Tor Johansen	Asker og Bærum
Medlem	Knut Solås	Kristiansand
Varamedlem	Arne Østlie	Oslo
Varamedlem	Johan Omdal	Stavanger

Hederstegnutvalg:

Leder	Jørgen Roheim	Telemark
Medlem	Eva Haner	Oslo (døde 22.02.06)
Medlem	Kåre Bendiksen	Asker og Bærum
Medlem	Solveig Slåtten	Oslo (fra 23.02.06)
Varamedlem	Jon E. Smestad	Asker og Bærum
Varamedlem	Berit Svimork	Romerike

Valgkomite:

Leder	Aug. J. Moldestad	Bergen
Medlem	Kjell Johansen	Mo i Rana
Medlem	Gustav Torvik	Hamar
Varamedlem	Ingard Bråthen	Buskerud
Medlem	Wrål Øverland	Bergen

Forbundsstyret hadde 4 møter i perioden.

Organisasjon

Namdal og Inntrøndelag slo seg sammen og meldte seg inn i 2006 og forbundet hadde nå 39 lag og foreninger. Medlemstallet var 2878 av disse var nå 312 medlemmer direkte tilsluttet.

Saker under perioden

Lederseminaret ble holdt på «Kronprins Harald» 28. – 30. mars 2006 med 37 lag/foreninger og 36 observatører og gjester. Forelesere var Harry Jørgenseni Norsk Pensjonistforbund, Torolf Støyva om pensjonene, Terje Bullen fra «if» og seniorrådgiver i Statens Pensjonskasse Per Berge

Sommertreffet ble holdt på Quality hotell og Resort på Hafjell i tiden 10. – 13. september 2006. 165 personer deltok. Det var lagt opp besøk på Maihaugen og strålende turer i fjellet. Sommerturen var som vanlig en suksess når det gjeldt det sosiale aspektet

7. sansen kostet i 2007 ca. kr. 90.000,- inkl. porto.

Forbundets økonomi ble betegnet som **rimelig** bra.

Samarbeid

SAKO samarbeidet fortsatte og var meget godt. I den forbindelse må det nevnes at Stortinget gjorde et meget viktig vedtak 28. mai og 19. juni 2003. Det ble da fastsatt hvilke retningslinjer som skulle følges i trygdeoppkjørene.. Den 19. juni ble det tatt et avgjørende skritt for å få slutt på underreguleringene av pensjonene. Regjeringen hadde

valg en formulering at pensjonene skulle ha «ei inntektsutvikling om lag på linje med utviklinga for yrkesaktive». Saksordfører Ballo fikk et flertallsvedtak som førte til at trygdeoppkjøret fulgte de nye retningslinjene som Stortinget bestemte etter mange års kamp fra organisasjonene. Dog allikevel sa Bondevikregjeringen i statsbudsjettet for 2005 at « **pensjonister ikke har det samme behov for økt minstefradrag som de med lønnsinntekt**».

Grunnbeløpet økte med kr. 2.193,- og var på kr. 62.892,-. Pensjonistene i staten fikk et påslag på 3,61%.

Samarbeidet med de andre organisasjonene fortsatte i god ånd.

Forsikringer

Avtalen med «if» fortsatte og vi fikk som tilskudd til driften kr. 74.577,- i 2005 og kr. 75.409,- i 2006.

Forbundsstyret avsluttet sin beretning med flg. «**man må med andre ord, vise til at vi har gjort vår plikt, og at vi derfor krever vår rett.**»

2007 – 2009

Landsmøtet i 2009 ble holdt i Bergen i tiden 25. – 27- mai midt under Festspillene og med storstilt åpning i Haakonshallen. Laget i Bergen og Hordaland sto for et prikkfritt arrangement.

I perioden var forbundsleder Magnar Myrmel gått bort. Han døde 16. mai 2008. Nestleder Kjell R. Bjerke ledet deretter forbundsstyret fram til Landsmøtet.

Styret som ble valgt på Landsmøtet i 2007, besto i perioden av:

Leder	Magnar Myrmel	Bergen
Nestleder	Kjell R. Bjerke	Oslo
Forbundssekretær	Olav R. Haugen	Oslo
Forbunds-kasserer	Rigmor Henriksen	Bergen
Styremedlem	Eivind Engen	Trondheim
Styremedlem	Tor Ingen Hansen	Tromsø
Styremedlem	Johan Omdal	Stavanger
1. varamedlem	Haktor Dysvik	Telemark
2. varamedlem	Olav Røttingsnes	Romerike

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Eilif Eskøy	Oslo
Medlem	Oddmund Dahle	Kripos
Medlem	Torbjørn Bratvold	Hønefoss
Varamedlem	Willy Samdal	Asker og Bærum
Varamedlem	Edgar E. Andersen	Moss

Hederstegnutvalg:

Leder	Jørgen Roheim	Telemark
Medlem	Jon E. Smestad	Asker og Bærum
Medlem	Odd Kjell Abrahamsen	Kristiansand
Varamedlem	Ingar Bråthen	Drammen
Varamedlem	Olav Glosimot	Kongsberg

Valgkomite:

Leder	Gustav Torvik	Hamar
Medlem	Karl Haukås	Bodø
Medlem	Karl Marton Skjæveland	Stavanger
Varamedlem	Åse Sønju	Oslo

FORBUNDSTYRET

Bak fra venstre:

Tor Inge Hansen, Johan Omdal, Olav Haugen, Eivind Engen.

Foran fra venstre:

Kjell R. Bjerke, Magnar Myrmel, Rigmor Henriksen.

Varamedlem Øystein A. Vetleseter Mosjøen

Forbundsstyret hadde 9 møter i perioden.

Organisasjon

Forbundet hadde fortsatt 39 lag og foreninger. Medlemstallet var 3010.

Da Magnar Myrmel døde overtok nestleder Kjell R. Bjerke ledervervet. Haktor Dysvik rykket opp som fast medlem i styret.

Forbundssekretæren fortsatte som før og bemannet kontoret mandager og onsdager. Samarbeidet i den forbindelsen var god med Oslo Politis Pensjonistforening som har kontor vegg i vegg med oss. E-post meldinger ble intensivert mellom fung. forbundsleder som «åpnet» filialkontor i sitt hjem på Kløfta. Det ble kjøpt inn ny fargekopimaskin til kontoret som kostet oss kr. 60.000,-, det var bevilget kr. 70.000,- og de resterende kr. 10.000,- ble brukt til å forbedre datamaskinene (PC).

Saker under perioden

Hjemmesiden på Internett var inne i hjemmesiden til PF. Styret arbeidet med å få på plass egen hjemmeside.

Medlemskartoteket ble holdt à jour på IT.

Lederseminaret ble holdt på Kjelferga i tiden 9.- til 11. april 2008 med 44 deltagere fra lag/foreninger, styret og utvalg.. Forelesere Torolf Støyva om pensjonene, Berit Bachen Dahle om sin tjeneste i FN og Jon T. Kvikne sammen med Oddmund Dahle om Norsk Politihistorisk Selskap.

Sommertreffet ble ikke holdt i perioden av hensyn til de spesielle omstendigheter som oppsto da Magnar Myrmel døde. Økonomien var også en medvirkende årsak. Imidlertid tok politipensjonistene i Bergen og Hordaland tak i problemet og arrangerte tur til Storefjell Høyfjellshotell. De fikk stor respons og dro til hotellet i september.

7.sansen kostet disse årene ca. kr. 90.000,- og ca. kr. 95.000,- inkl. porto.

Medlemsbladet ble redigert og «utgitt» av Magnar Myrmel. Det var viktig å få på plass et medlemsblad som kunne profilere vårt forbund. Fung. forbundsleder tok derfor kontakt med redaktør Jørn-Kr. Jørgensen

som sa seg villig til å «lage» et nytt blad. Dette ble skissert og lagt fram for styret 16. september 2008 og godkjent. Bladet skulle hete «**Politipensjonisten**». Alle vedtak var midlertidige og fram til landsmøtet i 2009.

Forbundets økonomi begynte etter styrets mening å bli anstrengt. Tiden og prisøkningen hadde ført til at omkostningene med å drive forbundet, herunder landsmøtene, krevde store beløp. Justisdepartementet var fraværende i denne problemstillingen som gjeldt deres pensjonisters sosiale velferd. Forbundslederen arbeidet iherdig med dette gjennom hele perioden og utnyttet alle kilder og bekjentskaper.

Samarbeid

SAKO samarbeidet fortsatte, men skrantet noe da Forsvaret meldte seg ut. I perioden var det fire ordinære seminarer med hovedmøter og fem administrative møter hvor leder og sekretær møtte. Når det gjaldt statsbudsjettet fremmet vi forslag om en ny struktur på kravene, nemlig noen få prioriterte krav og ikke en sidelang opprømsing av krav. Dette fikk vi etter hvert gjennomslag for.

Samarbeidsavtalen ble oppdatert og justert til en bedre og funksjonell tilpasset organisasjon. Olav Haugen var vår representant i dette arbeidet. Det ble nå opprettet en samarbeidskomite med to medlemmer fra hvert forbund. Denne komiteen skal etablere et arbeidsutvalg med en representant fra hvert forbund, fortrinnsvis forbundslederen. Vi vedtok at styrets medlemmer skal møte i «tur og orden»

Pensjonsreformen var på trappene, men ble etter påtrykk fra pensjonistorganisasjonene utsatt til 1. januar 2011. Pensjonen ville derfor reguleres i vanlige forhandlinger i 2010. Levealdersjusteringen foreslås vedtatt og gjennomført med virkning fra 2011 og de nye opptjeningsreglene for alderspensjon foreslås fasett inn over ti år.

Forbundsstyret avsluttet sin beretning slik:

«Det er forbundsstyrets syn at ved å stå sammen i en organisasjon kan vi oppnå resultater som kommer enkeltmedlemmet til gode. Det er vår erfaring at dersom vi ikke hadde hatt en felles front mot myndigheter, halvstatlige institusjoner og forsikringsforetak, ville vi ikke oppnådd de goder og resultater vi har nå. Den gamle tesen: «Sammen er vi sterke», har fortsatt sin gyldighet.»

2009 – 2011

Med håndslag på Kjell R. Bjerke's skuldre; fra venstre: Johan Omdal, Olav Haugen, Tor Inge Hansen, Olav Røttingsnes, E. Eystein Loftesnes, Svenn Roar Revdahl, Rigmor Henriksen, Haktor Dysvik.

Landsmøtet i 2011 skal holdes i Kristiansand i tiden 8. – 10. juni, med påfølgende sommertreff samme sted fra 11.- til 13. juni.

Forbundsstyrets beretning er ikke avlevert til Landsmøtet, men på Landsmøtet i Bergen i 2009 ble flg. valg til styre og utvalg:

Styret:

Forbundsleder	Kjell R. Bjerke,	Oslo
Forbundsnestleder	Tor Inge Hansen,	Tromsø
Forbundssekretær	Olav Haugen,	Oslo
Forbunds-kasserer	Rigmor Henriksen,	Bergen
Styremedlem	E. Eystein Loftesnes,	Aust-Agder
Styremedlem	Johan Omdal,	Stavanger
Styremedlem	Svenn Roar Revdahl,	Sør Trøndelag
Varamedlem	Olav Røttingsnes,	Romerike
Varamedlem	Haktor Dysvik,	Telemark

Kontroll-og revisjonsutvalg:

Leder	Odmund Dahle,	Kripos
Medlem	Torbjørn Bratvold,	Ringerike
Medlem	Åse Sønju,	Oslo
Vararepresentanter:	Willy Samdal,	Asker og Bærum
	Anton Fagerbakk,	Narvik

Hederstegnutvalget:

29

Leder	Odd Kjell Abrahamsen,	Kristiansand
Medlem	Kjell Bjørn Aarø,	Kripos

Medlem	Edgar Andersen,	Moss
Vararepresentanter	Steinar Slåtten,	Oslo
	Kai Egeland,	Oslo

Valgkomiteen:

Leder	Gustav Torvik,	Hamar
Medlem	Karl Haukås,	Bodø
Medlem	Berit Judre,	Romerike
Vararepresentanter	Berit Bachen Dahle,	Bergen
	Øystein A. Vetleseter,	Mosjøen

Det må bli neste «festskrift» som tar inn beretningen etter Landsmøtet i Kristiansand.

Kløfta, 12. mai 2011

Kjell R. Bjerke
forbundsleder

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund
Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

**INNTIL 40 % RABATT
PÅ DINE PRIVATE FORSIKRINGER**

ALLE KAN VÆRE UHELDIGE OG FÅ EN SKADE

— OGSÅ TIDLIGERE POLITIFOLK.

Hvert år gjennomfører vi 1,4 millioner skadeoppgjør. Det er flere enn noen andre. Halvparten av alle skader løses innen 24 timer og våre mest fornøyde kunder er faktisk de som har hatt en skade. Slikt skaper trygghet i hverdagen.

Samarbeidsavtalen mellom Politiets Pensjonistforbund og If sikrer deg som medlem 20 % rabatt på de viktigste private skadeforsikringene. Velger du å samle alle forsikringene dine i If kan du bli If Pluss-kunde og oppnå ytterligere rabatt.

Ta kontakt med oss på 02400 så forteller vi deg mer. Husk å oppgi avtale nr. 100.

I samarbeid med:

Rolig, vi hjelper deg.